

SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMET'TIR TIŞTEK NÎNE

Sayı: 28 / Nisan 1984 / 2.-DM

PKK DAVALARINDA 24 İDAM DAHA VERİLDİ

PKK BATMAN DAVASINDA 10 İDAM!

PKK ADIYAMAN DAVASINDA 14 İDAM!

- Diyarbakır'da idam verilenlerin sayısı 72'ye ulaştı!
- Cezalar suça göre değil; direnmeye göre verilmekte!

- Karar "kahrolsun sömürgecilik" sloganlarıyla karşılandı.
- Savaş esirleri kararın kendileri için hiçbir anlamı olmadığını açıkladılar.

7. Kolordu ve Sıkıyönetim Komutanlığı 2 Nolu Askeri Mahkemesinde görülen 303 kişilik Batman grubu davasında, 10 devrimci için idam verilirken, 2'si hakkında müebbet verildi. Ayrıca yaş küçüklüğü nedeniyle, 12'sinin idam cezası ise 20-24 yıla çevrildi. 103 kişi beraat ederken, 162 kişi hakkında ise 3 ile 24 yıl arasında değişen cezalar verilirken 9 kişi hakkında görevsizlik, 5 kişi hakkında da tefrik kararı verildi.

Haklarında idam kararı alınan devrimcilerin isimleri şöyledir: Şehmuz Bağaç, Hıfzıllah Korkut, Mahmut Oğuz, İsmail Sezgin, Mehmet Tekin, Medeni Gürgen, Mehmet Nezir Aktülün, Seyho Evirgin, Abdulgafur Kardeş ve Abdurrahman Özdi.

Yaş küçüklüğünden dolayı Kazım Ateş, Kasım Nayman, Şehmuz Özdemir, Abdullah Özlük, Hamdullah Tüzün, Süleyman Üner, Zeki Günenel, Faysal Culam, Şehmuz Ercan, Fehmi

Korkmaz'ın idam cezası 24 yıl ağır hapse çevrilirken, Adnan Çelik ve Recep Yardımcı'nın ise 20 yıl ağır hapis cezasına çevrildi.

Faik Kezer, Kazım Trukan, Recep Tiril, A. Mecit Çeken, Meytullah Yıldız, Zeki Yılmaz ve İrfan Çelik için 24 yıl ağır hapis verilirken, Kenan Gökürücü'ye 10 yıl, Selahattin Ayana'ya 14 yıl, M. Şirin Çelik'e 20 yıl İlhami Geniş'e 10 yıl, Sait Tangüner'e ve Behçet Türkkan'a ise 15'er yıl ağır hapis cezaları verildi.

6. Kolordu, Adana, Kahramanmaraş, Gaziantep, Hatay ve İçel illeri Sıkıyönetim Komutanlığı askeri mahkemesinde görülmekte olan PKK-Adıyaman grubu davası sonuçlandı.

186 kişilik Adıyaman grubu davasında, 14 bağımsızlık ve özgürlük savaşçısı hakkında idam verilirken, 4 kişi ömür boyu hapis cezasına, 45 kişi 1 ile 20 yıl arasında değişen hapis cezasına çarptırılırken, 10 kişi hakkında dosyanın tefrikine, 103'ünün de beraatine karar verilmiştir. Mehmet Aydın, Osman Yıldırım, Ali Özbey, İbrahim Akar, Kazım Tepeli, Rıza Bilgiç, Abuzer Aslan, Seyho Topçu, Hüseyin Temel, Hüseyin Cen-

giz, Hasanoglu Mehmet Doyamaz, Aziz Bilgiç, Mehmetoğlu Mehmet Doyamaz ve Mehmet Heyiş adlı PKK'li bağımsızlık ve özgürlük savaşçılarına idam verilirken, Mahmut Taştan, Şevket Yıldırım, Ahmet Yıldırım ve Mehmet Yıldırım'a müebbet hapis cezası verilmiştir.

Karar açıklandığı zaman PKK'li savaş esirleri sloganlar haykırarak, kararın kendileri açısından hiçbir anlam ifade etmediğini, tarih karşısında haklı olduklarını belirttiler. Mahkeme salonu "Kahrolsun Sömürgecilik, Yaşasın Bağımsızlık ve Yaşasın PKK" sloganlarıyla inledi.

KÜRDİSTAN ÜZERİNDE

TÜRK SÖMÜRGEÇİLİĞİ VE İŞKENCE

Giriş:

Başta Diyarbakır olmak üzere Türkiye ve Kürdistan'ın her tarafındaki cezaevlerinde, insanlık tarihinde eşine ender rastlanan vahşi bir işkence hüküm sürmektedir. Özellikle Diyarbakır Cezaevi, son dört yıl boyunca Türk sömürgeçliğinin karakterinin en açık sergilendiği vahşet uygulamaları ve bunun karşısında da varlığını koruma mücadelesi veren bir halkın en seçkin temsilcilerinin şahsında görkemli direnişlere tanık olmuştur. Bu cezaevinde yaşanan gelişmeler, eğer bugün tüm dünyanın önemli ilgi merkezi haline gelmişse, bunun nedeni, Diyarbakır Cezaevinin ağız bir sömürgecilik, bunun karşısında bağımsızlık mücadelesi veren mazlum bir halkın savaş alanı olmasıdır. Diyarbakır Cezaevi, Türk sömürgeçliğinin tarihsel özelliklerinin sergilendiği, bu barbar ve katliamcı gücün, adeta insanlığa duyduğu tüm öfkeyi korkunç acılar çektiyerek kustuğu bir zulüm merkezidir. Diyarbakır Cezaevi, dünyanın anlamakta hala zorluk çektiği böyle bir düşmana karşı, sadece bir halkın bağımsızlık mücadelesinin tavizsiz savunulması anlamını da çokça aşarak, katledilmek, ayaklar altına alınmak istenen insanlık değerlerinin, insanın tarih boyunca özlemli kettiği özgürce serpilebilme koşullarının yaratılması için soylu mücadelenin verildiği bir alandır. Diyarbakır Cezaevinde, yıllardır en korkunç işkencelere maruz bırakılan savaş esirleri, gerçekte sınırları boylesine geniş olan, adeta geçmiş ve geleceğin tüm tarihini kapsayan, böyle soylu bir mücadelenin yenilmez direnişçileridir.

Mutlaka bilince çıkarılması ve en doğru biçimde kavranması gereken bu olgunun günümüzde yeterince anlaşılması veya anlaşılacak istenmemesi durumu vardır. Oysa bu gerçeği teslim etmemek, bilmemek zorundadır ki, sadece bir ulusun en vahşi biçimlerde katledilmesine göz yummak gibi bir suça ortak olmakla da sınırlı kalmayıp, insanlığın geleceği açısından son derece tehlikeli gelişmelere onay vermek olacaktır. Kürdistan'da ve Türkiye'de de zindanlarda ve halklarımız üzerinde ağız dünya gerçikliğinin generalleri grubu biçiminde somutlaşan temsilcileri eliyle uygulanan zorbalık, işkence ve katliamlar, bu açıdan sadece zindan duvarları içindeki işkenceye karşı tavrı alıs, onu teşhir edişle durdurulacak acılar değildir.

Bugün, dünya çapında bir çok kurum ve kuruluş, cezaevlerindeki katlanılmaz zulmün karşısında daha duyarlı bir noktaya gelmiştir. Görünüşte de olsa, en azından seslerini yükseltmek çeşitli girişimlerde bulunmaktadırlar. Avrupa ise, bu konuda yaptığı girişimlerin en çok dikkati çektiği bir alan durumundadır. Bunlar olumlu gelişmelerdir. Şüphesiz ki, tek tek bireyler düzeyinde bile varlığını insanlığın en küçük kırıntısını taşıyanlar, bu vahşete karşı tavrı almak zorundaydılar. Cezaevi duvarlarını parçalayarak dünyaya ulaştırılan sesin, insanlığın ölüm pahasına savunulmasının yankısını bulması mümkün değildir. Öyleyse, Avrupa'da bir çok çevrenin, demokratik kuruluş ve kişilerin cezaevleri karşısında duyarlılıklarının artması beklenen ve olağan gelişmedir. Bu çevrelerin, Türkiye ve Kürdistan'da uygulanan işkencelerin anlamını giderek daha derinliğine kavramaları ve buna uygun etkin tutumları içine girmeleri ise, duyarlılığın gerçek ölçütü olacaktır.

Açık ki, bugün işkence ve zulüm en kör gözlerin dahi görebileceği kadar gizlenemez noktaya gelmiştir. Bizzat işkencenin uygulayıcıları bile, işkenceye karşı tavrı aldıkları söylemek zorunda kalmaktadırlar. Cunta başı Kenan Evren'in bu konuda yaptığı açıklamalar ilginçtir. Cunta hükümetinin başbakanı Turgut Özal da yine çeşitli vesilelerle yaptığı konuşmalarında işkenceye karşı olduklarını belirtmekte ve hatta işkence suçlusu olarak yargılananların sayısını vermektedir. Elbeteki onlar, tüm dünyaya ayağa kaldıran bu insanlık düşmanlığı karşısında, suçlarının ve doktrükleri kanın şaşırtıcı büyüklüğü içinde telaşa kapılarak, işkence ve zulümden bir kaç tane uşağı sorumlu gösterme gayreti içine girmişlerdir. Bu nedenle işkencelerden sorumlu polis ve askerlerin yargılanacağını belirtmekte, en utanmaz bir biçimde demogoji yaparak işkenceye karşı halktan yardım isteme gibi bir tutuma bile girebilmektedirler.

Devamı 17. Sayfada

Son verilen idam cezalarıyla da Diyarbakır'da görülmekte olan PKK davalarında, idam cezaları böylelikle 72'ye yükselirken, Adıyaman grubu ile birlikte 86'ya yükseldi. İdam kararlarından da açıkça görüldüğü gibi, verilen cezalar, mahkemenin keyfi tutumuna dayanmaktadır. Gerçekte önceden verilmiş olunan kararlar, mahkemede açıklanmaktadır. Yoksa verilen kararlar mahkemelerde davaların görüşülmesi anında ortaya çıkmamaktadır. Durusmalar, bir göstermelik olarak sürdürülmekte, dışarda alınan kararlar, bu alanda uygulanmaktadır.

Bilindiği gibi sömürgeci faşist cunta içinde satın aldığı birkaç hain vasıtası ile teslimiyeti yaygınlaştırdı, direnişi bastırmaya çalıştı; bunun için de işkenceden katletmeye kadar bir çok yöntemi uygulamıştır. Satın aldığı hainlerin, suçları ne olursa olsun, direnişe karşı kullanılmak amacıyla simdi ki hayatlarını bağışlamakta, haklarında idam verilmektedir. Böylelikle de teslimiyet ve ihaneti daha fazla yaygınlaştırmak istemektedir.

Tüm oyunlarına, hain-üşak cetenin tüm çabalarına rağmen PKK'li devrimci tutukluları, direnişten vazgeçemedikleri gibi, tam tersine Mazlumlar'la başlayan direniş, son Ölümlü Orocunda da görüldüğü gibi en görkemli bir şekilde sürdürülmektedir. Böylece oyunları bosa çıkarılmaktadır.

Sömürgeci-faşist cunta savaş esirleri hakkında verdiği cezaları, itham edilen suça ve maddelere bakmadan vermektedir. İçerde oynamak isteyen oyunlara karşı, parti ve halk gerekliliği sahip çıkılarak gösterilen direniş verilecek kararın ölçüsü olarak kabul edilmektedir. Yani suça göre bir ceza verilmekte, tamamiyle içerde gösterilen direnmeye göre cezalandırılmaktadır.

Faşist cuntanın uygulamak istediği ve direnenler üzerinde baskı kurmaya yönelik olan bu oyunu da tutmayacak. Diyarbakır zindanlarında PKK'li savaş esirlerinin yükselttiği direniş dalgası alevlenerek, varlığını sürdürecektir. Aynı şekilde Adıyaman grubunda verilen idamlar, bu alanda da PKK'li savaş esirlerinin direnişini durduramayacaktır. Diyarbakır zindanlarında yükselen direniş bayrağı bu zindanlarda da dalgalanacak ve sömürgecilerin yüreğine korku salmaya devam edecektir. Bu kadar işkence, katliam ve idam cezasına rağmen, direnişten en ufak bir taviz bile verilmemesi, bunun açık bir ispatıdır.

DİYARBAKIR MEKTUBU:

DİYARBAKIR ZİNDANLARINDAKİ DİRENİŞ BÜTÜN KÜRDİSTAN'I SARIYOR

(YAZISI 15. SAYFADA)

Ordu, Politika ve Özal Hükümeti

(AYRINTILI YAZI ORTA SAYFADA)

Partizan Mektubu:

İki Tür Mülteci

O, Gerçek Bir Öğretmendi... (YAZISI 8. SAYFADA)

(YAZISI 6-7. SAYFADA)

CEMAL ARAT VE ORHAN KESKİN

ÖLÜM ORUCUNDA ŞEHİT DÜŞÜLER!

5 Ocak'ta PKK'li savaş esirlerinin başlattığı ve tüm tutukluları kapsayarak genişleyen Ölümlü Orucu ve açık grevi, Mart sonlarında savaş esirlerinin isteklerinin kabul edilmesiyle sonuçlanmıştır. Ölümlü Orocunda 11 devrimci şehit düşmüş, fakat buna rağmen, istekleri kabul edilene kadar eylemi devam ettirmişlerdir. Ölümlü Orocunda şehit düşen devrimcilerden 2'sinin daha kimlikleri belirlendi.

Diyarbakır zindanlarında savaş esirleri tarafından yükseltilen direniş, sömürgeci canilerin tüm saldırı ve

oyunlarına rağmen engellenememiştir. İhanet mahkum edilmiştir. Bunun üzerine, devrimci tutukluları katletme planlarını uygulamış, böylece direnişten vazgeçirmeye çalışmıştır. Bilindiği gibi, bu oyun da tutmamış. 11 devrimci ve yurtsever katletmesine rağmen, PKK'li savaş esirleri karşısında yenilgisini kabullenmiştir.

Son edilen bilgilerde Cemal ARAT ve Orhan KESKİN adlı devrimcilerin de işkencede katledildikleri bildirilmektedir.

“... ÇOCUKLARIMIZI YARGILAYAMA YACAKSINIZ!”

Türk sömürgeciliğinin zor, jenosit ve asimilasyon uygulamalarına maruz kalan, yıllar boyu talan ve zulmün cenderesinde inleyen halkımız, onursuz yaşasakta, zor ve çetin koşullarda da olsa savaşarak ölmeyi yeğlemiş, ve bu uğurda sayısız direniş örnekleri sergilemiştir. Ne var ki, topluma egemen olan güçler sömürgecilikle olan çıkar birliği içinde ve bu çıkar birliğinin iktisadi ve sosyal ürünleri oldukları için sürekli teslimiyetçilik örnekleri vermişler, sonuçta bu davranışlarını ihanetle vurdurmuşlardır. Bu anlamda halkımızın tarihi bir yandan direnme, diğer yandan ihanet örnekleriyle doludur.

Askeri faşist cunta iktidara gelir gelmez başta Kürdistan Ulusal Kurtuluşçu güçleri olmak üzere, Türkiye'de demokrat ve ilericilere karşı amansız bir saldırıya geçti. Sömürgeci cunta kendisi için en büyük tehlikeyi Kürdistan'da görüyor. Bu nedenle, Kürdistan'da yoğun saldırılar düzenleyerek yüzlerce insanı hunharca katlederken, binlerce onbinlerce Kürdistanlıyı cezaevine doldurdu. Ve bu devrimci, demokrat, yurtsever yığınları cezaevinde imha edilebilir için yeni yöntemler geliştirdi. Bu (PKK) devrimcileri, imha amacıyla Diyarbakır zindanında topladılar.

Askeri faşist cuntanın iktidara gelişini zorlayan nedenlerden biri olarak sömürgeci mekanizmayı oldukça tehdit eden bu haklı ve bağimsizlikçi mücadeleyle imha edilebilir için, başta PKK Hareketi olmak üzere tüm demokrat, yurtsever, ilerici ve “ben Kürdüm” diyen herkes sorgulama evlerinde cellat ve “Fermokoloji” uzmanlarını canice yöntemleriyle işkence tezgahlarından geçirildi ve böylece tutuklanmalarını sağlayacak sahte ifadeler düzenlenip imzalamaya zorlandılar. Bu durumda direnen ve imzalamayan tüm militanlar sakat, hasta, felçli şekilde sokuldu ya da katledildiler. Bu işkence yöntemleri öyle bir ustalıkla program dahilinde uygulanıyordu ki bütün bunlar da bizzat “CIA” ve sömürgeci faşist yönetiminin denetimci ve kontrolcu fonksiyonunu görmeye mümkün değildi. Yukarıdan aşağıya kurumsallaşmış bu işkence yöntemleri Türkiye'de kitlenin sindirme, Kürdistan'da ise, kendisine karşı en tehlikeli güçlerden başlamakla en liberal kesime uzanan bir imha amacına yöneliktir. Bu yüzden var olan siyasal güçlerden en kararlı ve en bağimsizlikçi hareketin partizanları ölümül işkencelere tabi tutuluyor, bu işkenceler aylar, yıllar süren uzun bir süreçti kapıyordu. Sonuçta bu “tehlükeli” gücü PKK'dır. PKK partizanları Mehmet Hayri Durmuş, Mazlum Rıza, Kemal Ferhat, Mehmet Can, Celalettin, Muzaffer, Akif, Ali Ere, Metin Aslan ve daha isimini sayamadığımız niceileri tarihe örnekleri geçecek biçimde dindiler, aylar, yıllar süren işkencelerde inatla ve ısrarla ınkarıçı tavır takınarak en ufak bir örgütsel sır vermemek için “ser” veriyorlardı. Sonradan da hiçbir hukuki dayanağı olmayan mahkemeler tarafından zindanlara dolduruluyorlardı. Cunta imhacı politikasını zindanlarda da sürdürmek zorunluluğunu hissetmiştir. Çünkü bu partizanlar işkencelerde çözümlemişlerdi ve var olan nispi ihanet odaklarını ise mahkemelerde kararlı siyasi tavırlarıyla mahkum ederek yeni yeni mevzileri kazanıyorlardı. Bunu engelleyebilmek için Diyarbakır zindanlarında özel uygulamalarla geçtiler. Bu uygulamalar aşağıda açıklandığında anlaşılacağı gibi “Vietnam”ı aratmayan ve bizzat ABD'nin ve işbirlikçi sömürgeci faşist yönetimin ortak uygulamalarıdır. 1980'in son aylarında “sac” kesmek, personele “Komutanım” dedirtmek ve bu gibi basit görünen özüde tehlike çanları çalan kurallara öne sürdüler. Amac yavaş yavaş kişisizleştirme ve imha etme eylemlerine araçlar yaratmaktır. Bunu ustalıkla keşfeden PKK öncülerini bu kurallardan özüde kuralsızlık olduğunu, kesinlikle uygulanması, başından red edilmesi gerektiğini, aksi takdirde günden güne ihanete götüreceğini savundular ve pratikte bu denli kararlı bir tavır takındılar. Ülkemizde teslimiyetçiliği örgütleyen bazı hareketler (DDKD, OY, TKP, KUK) dışında yaptıkları gibi bu değerdendirmeye “provakator” deyip, tek çıkar yolun “söylenen

Aşağıdaki yazı, Diyarbakır zindanında kalan ve orada PKK'li tutukluların direnişine bizzat tanık olan Rızgari tarafından bir arkadaş tarafından yazılmıştır. Elimize ulaşan bu yazıyı yayınlamayı özellikle gerekli bulmakta ve bir görev olarak kabul etmekteyiz.

her şeyi harfiyen uyulması ve nasıl olsa zor yoluyla idarenin bunu başaracağını böyle olmaksızın gönüllü olarak kabullenmenin daha doğru olacağını” savunarak kişisizlik siyasi anlamda bitmeyi alternatif sundular. Kendisine “ihitali”liği yakıştıran diğer hareketler ise (Rızgari, Kawa, Partizan) direniş haklı buluyor, sudan bahanelerle pratikte siyasi tavır koymuyor, buna da kamufraj araçları yaratarak siyasi anlamda istikrarlılıklarını gizlemeye çalışıyorlardı, sınıf çelişkilerinin keskinleşmesi bu tür sinsi politikaların imtihanını getirir ve herkesi gerçek kimliğine büründürür ve nitekim büründürdü de, PKK partizanları en kararlı direnmeler sergilerken, teslimiyetçi hareketler açık grevlerinde daha da oburlaşıyor, kişisizlik kurallarına kelime yerindeyse istekli olarak uymaya çalışıyorlardı. “İhanet” ilk kez böyle ispatladı kendisini. Diğer siyasi hareketler ise yukarıda belirtildiği gibi bir direnme politikasını hayata uygulayamadılar. Yıl 1981 başları... Hava ci başıyavuş başıyavuşluğundan dolayı alınmış, yerine milli güvenlik konseyinden merkezi kararıyla yedinci kolordu komutanlığına, “Kıbrıs esir kampları komutanı faşist işkenceci Kemal YAMAK, cezaevi yönetimine (kamp komutanlığı sıfatıyla), uzman cellat binbaşı Birol Şen, kamp sorgulama ve imha şefi sadist, kendi deyişle insan kanıyla beslenen (zalim Dehak gibi) yüzbaşı Esat Oktay Yıldırım, yardımcısı işkenceci teğmen Muzaffer ve “Yogi”, “Boksör”, “Tank” kod isimli işkenceci asteğmenler ile her biri nazi “SS” ve “SA”ları gibi cellatlaştırmış ve yetkilerle donatılmış, komando ekibiyle atandılar. Esat yüzbaşı aynen şunu haykırıyordu: “Siz direnmeyin demiyorum bana direnemezsiniz. Mamaktakiler sadistliğini ve cellatlığını iyi bilirler, gökte Allah, yerde ben” ve gerçekten de yaptıkları ve yapmak istedikleri hiç de yalancı ve palavracı biri olmadıkları gösteriyordu. Bir kişilik hücrelere belki inanılmaz ama gerçekçi, elli altmış insan konuyordu. Toplam 80 kişilik hücrelere 1000-1200 insan dolduruluyordu. Kemal Pir, Mehmet Hayri Durmuş, Mazlum Doğan ve arkadaşları vahşet ve zulüm cenderesinde bile en duyarlı bir biçimde direniş birliğini örgütüyor, bir yandan da hiçbir kurala uymamaları konusunda kitileyi ısrarla duyarlı kılmaya çalışıyorlardı. Günlerce ac, çıplak ve susuz bir şekilde yaşayan direnişçiler (kitle) günde defalarca falaka ve diğer işkence türlerine tabi tutuluyorlardı. İnsanların çıplak eli ve ayakları drebelerden dışarı çıkartılıyor, kalın sopalara ve zincirlerle el ve ayaklar patlatıncaya kadar, insanlar bağırılıncaya kadar ve bayılınca ya da dövlüyörlüydü. Bu arada diğer işkence araçları, plastik ve çelik joplar, at sinirinden yapılmış kırbaçlar ve bu gibi sürekli kullanılıyordu. Zaten çok az miktarda gelen yemekler hücre kapılarında getiriliyor, sonra dua okunması isteniliyordu, yapılmadığı takdirde gardiyanlar bu kızgın yemekleri insanların üst ve başlarına döküyor, yemek veriliyordu. Günler böyle geçiyor. Açlık ve susuzluk karşısında zaten işkenceye de maruz bırakılan insanlar tatsız kalıyor; yerlere dökülen yemek doküntü ve tanelerini toplayıp temizleyerek yemeye çalışıyor. Göz önünde yığınlarca ekmeğe yerlere dökülüyor, farelere veriliyor günlerin açlığıyla yıpranmış insanlar, psikolojik anlamda etkilenerek çıldırtılmak isteniyor ve böylece direniş kırmaya çalışıyorlardı. Günlerce süren susuzluğa rağmen su verilmiyor insanlar bunun karşısında hücre duvarları ve saçaklardan damlayan yağmur sularının önünde ıslattıkları mendillerini sararak hasta ve fiziki olarak zayıf düşen arkadaşlarının dudaklarına sürüp yaşama savaşı veriyorlardı. İşkencelerde kan gövdeleri götürürken bile bu şehit partizanlar topluca kitleyle birlikte mars ve slogan (E, jindibe qet nakevi ala Kurda) söyleyerek kitlenin di-

renme ruhu ve morali olmuşlardı. Bu direnme döneminde tek tük insanlar kalmakla birlikte diğer hareketler kuralları kabul ettiler. PKK Hareketi ise (ihanetçiler ve sıradan sempatanlar hariç) partizan ve kitlesi ile direniyordu.

Cezaevi genelinde iki buçuk yıl süren dönemde uygulanan işkence metodları: 1- Her defasında sayıları yüzce varan falaka ve kaba dayak. 2- Yüksek derecede elektrik şoku. 3-Eller ve ayaklar tavana asılarak çiril çıplak bir biçimde kırbaçlanma. 4- Lağım sularında yüzdürüp içirmek. 5- Yemek borularına jop sokmak, saç çekmek, ellerin sırt kısımları, çenelere ve dişlere kalaslarla vurma. 6-Fare ve pislik yedirmek. 7- Yaz-kış demeden çiril çıplak şekilde akşamdan sabaha kadar su içinde yatırmak. 8- Cam kırıkları ve çiviler üzerinde çiril çıplak bir şekilde süründürmek. 9- Kolonya ve ısırtıcı serpilerek çıplak vücutlara ateş vermek. 10- Vercuta sigara yakma. 11-İnsanları birbirine tecavüze zorlamak, bu yapılmadığı takdirde gardiyanlara yaptırmak. 12- İki buçuk yıl süreyle aç bırakmak (çok az yemek dışında). 13- Bayan arkadaşlara tecavüze bulunmak vb.. İşkence metodları kadın-erkek herkese uygulanmıştır.

Esat yüzbaşının akıl almaz ve sapıkça işkence metodlarını uygulaması ve bunun uzun süreyle tabi kılınmasıyla, özellikle hareket olarak yalnız kalması nedeni de eklenirse PKK Hareketinin kitlesinde de PKK partizanlarının direniş sürmesine rağmen tek tek uygulamaları kabul edenler çıkmaya başladı; kaçınılmaz bir sonuçtu bu. Çünkü diğer hareketlerin sözümüne “önderleri” on gün bile direnemezken PKK'nın sıradan taraftarları “kırkbeş” gün direnemişlerdir. Sefalet, teslimiyet, yenilgi ve ihanet böylece başladı, buna rağmen PKK partizanları hiçbir umutsuzluk ve kararsızlık göstermeden direnişlerini sürdürdüler. Direniş döneminde aç, susuz, bataniyesiz kalıp taraftar ve diğer insanlara fedakarlık yapıp dikkati çekip gönüllü olarak en ağır işkence, falaka ve vahşete bedenlerini hedef etmekle yarışarak tam bir ihitalce önderlik örneği verdiler. Böylece ülkemizin tarihine direniş odası ve gelenegi bırakan yegane temsil hareketi olarak PKK düşüncesinde somutlaştırdılar. İşkencelerde partizanlar ilk şehitlerini 1981'de verdiler. Ali Ere adındaki partizan ölüm orucundayken işkence edilerek öldürüldü. Bu sırada “PKK” davası açıldı ve bu partizanların mahkemeye gitmeleri zorunluluk teşkil ettiği için ölüm orucunu takiben 25. ile 30. günleri arasında bırıktılar. Şartları o kadar zorlaştırmış ve düşman o kadar canilesmişti ki, uygulamaları kaldırmaz görünüyordu. Mahkemelerde kamuoyu oluşturma, zindanın diğer esirlerini yeniden direniş kazanmak, güçlü bir direniş şartlarını hazırlayabilmek için geri çekilmek zorunda kaldılar. Koguslarda bu dönem teslimiyet ve ihanet “kurmayı” ihanetçiler, Sahin, Yıldırım, Ali Gündüz ve Mehmet Girgin... Faaliyetleri de geliştirmeye başladılar. Öysa direnen partizanlar ve kadrolar mahkemelerde “siyasi savunma”larını yapıyor. İşkenceleri ve sömürgeciliği mahkum ediyorlardı. Onlara uygulanan bu zulüm ve genelinde uygulamaları tam anlamıyla anlatılabilecek yeteneği kendimde bulamıyorum... Uzun bir direnişten sonra (8) ay bu insanların takatları kesişmiş, yarı canlı haline gelmişlerdir. İhanetçi “kurmay” Sahin ve Yıldırımın önderliğinde itiraflar yapılmaktadır.

Yıl 1982 Mart ayı: İtirafçı için M. DOĞAN'a akıl almaz işkence yöntemleri uygulanmaktaydı. Belirtilen işkence yöntemlerinin en yüksek dozuna özel biçimde maruz kalan ve ölümün eşine gelen essiz büyük ÖNDER M. DOĞAN “bize şerefleri bir ölüm yakışır ve bunu kanıtlayacağız, teslimiyet ihanete direniş zaferi görürüz” diyerek düşmanın bütün saldırılarını bosa çıkartıyordu. Essiz büyük ÖNDER M.

DOĞAN 21 Mart “Newroz”u kutlamak için hücresinde üç kibrit çöpünü yakarak kendisine düşen tarihi görevi yerine getiriyordu. Aynı günün sabahı hücresinde asılı olarak bulunmuştu. Bu arada cezaevinde başlatılan “İtiraf” adı altındaki “İhanet” kampanyası Mazlum'un şehit olmasıyla böylece ilk büyük darbeyi yedi. Ancak işkence durmuyor düşman kararlı direnişler karşısında daha da saldırganlaşıyor, ihanetçiler yeni yeni ifadelerle devrimcilerin katliamına neden oluyordu. Polis sorgulamasında hiçbir şey kabullenmeyen Ferhat hocanın örgütsel işlevi ve tecritten bilinci olarak “teslim” koşullarına gelişti ihanetçilerden Y. Merkit'in yeni ihaneti sonucu düşman tarafından öğrenildi. Bunun üzerine “Esat” yüzbaşının baş hedefi bu kez Ferhat hoca olmuştu. Ancak 22 Mart akşamı Ferhat hoca 30. koğuş sakinlerini toplayıp onlara Kürdistan tarihini, zorun ve direnmelerin tarihsel rolünü anlatarak devrimci görev konusunda onları düşmana karşı yeniden “tehzatlandırdı”. Cezaevlerindeki işkenceleri ve ihanet kampanyasını boşa çıkarmak ve yeni bir “direniş ruhu” yaratılabilmek için kahramanca direnen Ferhat Kurtay gece saat dört sıralarında koğuşun müsait bir yerinde üzerinele heft dökülüp üç arkadaşla birlikte yakılmış, ama onlar alevler içerisinde bile slogan ve marşlar haykırarak haykırarak ölüme gitmişlerdir! Bunun akibinde, 35. koğuş (tecrit 1.)'ta Kemal Pir, M. Hayri Durmuş, A. Yılmaz, Mehmet, Ali Çiçek ölüm orucunda şehit düşerek ihanet çemberini parçalamışlardır. M.G.K.'nin kararı yedinci kolordunun uygulanması sonucu itiraflara zorlanıyorlardı. Bütün bunlar ters tepti yerini siyasi savunmalar aldı ve bu direniş devrimcilerin öne sürmüş olduğu şartları idarece kabul edildi. Bunun üzerine Mustafa Karasu, Muzaffer Ayata ve arkadaşları da 30 ile 40. günlerinde ölüm orucuna bırıktılar. Ancak düşman kahpeliliği gereği kısa bir aradan sonra yeniden işkence yöntemlerini uygulamaya başladı. Sonuçta K. Pir, M. Doğan, M. Hayri Durmuş, Akif Yılmaz, Mehmet, Ali Çiçek, Ferhat Kurtay, Mahmut Zengin, Eşref, Necmi, Ali Ere gibi partizanlar başta olmak üzere 56 kişi şehit olmuş, yüzlerce insan sakat, hasta, felç bırıktı. Şu konu unutulmamalıdır: cezaevindeki ilk direnişten sonra getirilen ihanet zor'a ve entrika'ya dayalıdır. Cezaevinde bizzat savcı ve hakimlerin ve idareci cellat subayların denetiminde oluşturulan özel savunma ekipleri tarafından, PKK partizanları ve kadrolarına tek tek işkence yapıyor, tıpkı Vietnam'da geliştirildiği gibi (pısmanlı yazıları) imzalatılmak isteniyordu. İhanet liderleri Sahin ve Yıldırım Merkit'in büyük çabaları sonucu belli oranda da başarı elde ettiler. Bu “pısmanlı” yazılarını imzalayanlar aylarca özel işkence metodlarına maruz bırakılmış insanlardı. Eger yukarıda bahsedilen 21 Mart, 22 Mart, Eylül 1982 eylemleri konulmasaydı, cezaevinin tümü bir “hain” akıbetine donuşturulurdu. Çünkü sonradan öğrenildiği kadarmela mahkemeler 7. kolorduda yüksek rubeli subaylar, cezaevi müdürü, ihanetçi Sahin ve Yıldırım'ın da bulunduğu bir toplantıda bu karar alınmıştı. Ancak sömürgecilerin bu planı da boşa çıkacaktır! Ayrıca PKK Hareketinin yemimli düşmanı olan, samimi itirafı isyeyerek yapan ve bu tavrını sonuna kadar sürdüren ihanetçiler de ülkemizin tarihinde bir “Seh İdrisi Bitlisi” gibi ihanet ve usaklık sahnesinde yerlerini almışlardır. Yigit komutan enternasyonalist devrimci Kemal Pir başta olmak üzere devrimciler mahkemelerde sunları haykırırlardı: “Sizler sömürgeci faşist yönetimin kuklasınız. Sizi yargı olarak tanımıyoruz. Sizler, baskının işkencenin ve zorun kokusunu bir ifadesisiniz. Sizler bizi Dersim'de, Zilan'da, Ağrı'da kadınlarımızın karındaki bebekleri sungüleyerek, yüz yirmi besler takarak yargıladınız. Bugün burada işkence tezgahlarından geçerek, idama mahkum ederek o tarihi maddenin olan yüz yirmi bes ile yargılıyorsunuz. Ama söz veriyoruz çocuklarımızı yargılayamayacağımız!!” Aksine onlar sizi yargılayamazaktı. Biz salt işkenceyi kaldırmak için direnmiyoruz. İş-

Devamı 23. Sayfada

Kürdistan'da, hatırlandıkları tiksinti duyulacak müteciler olduğu gibi, isminden gururla bahsedilebilecek müteciler de vardır. Bizim esas amacımız bunları tanıtmaktır. Ancak kötü tanınmadan iyinin değeri anlaşılmaz geçreğinden hareket ederek ikisine birden değinmeyi uygun gördük.

Bilindiği gibi 1975 yenilişinden sonra Güney Kürdistan'da -şu veya bu ülkeye sığınan birkaç aydın değil- sayıları milyonlara varan, kocaman savaştan bir halk muhacir durumuna geliyordu. Bunların büyük bir kesimi, hareketi bastırmakla görevli faşist İran şahının sinsice planlarını hayata geçirmek için tanıdığı olanaklara dayanarak, İran mülteci kamplarına yerleşmek zorunda bırakılırken; bu olanağı elde edemeyip dağlarda çaresiz kalarlar ise, Irak rejiminin oğusturduğu toplama kamplarına (esir kampları diye okuyun) akın etmek zorunda kalmışlardı. Bunların dışında kalan tek tük aileler de topraklarından kopmayı kabullenmeyip, dağlarda asileşerek, tüm insanlardan, uygarlıktan tecrit olması pahasına yaşamını ve direnişi bireysel düzeyde devam ettirecek doğanın bir parçası durumuna gelmişlerdi. Bu alt üst olma süreci içerisinde tüm yerleşim, üretim, ulaşım vb. gibi alanlar tahrip edilmişti. Kürdistan kan gölüne çevrilmiş, yollar, yerleşim alanları, top güller altında parçalanarak ve açlıktan kırılan insan bedenlerinin yığınağı haline gelmişti. Güzelim Güney Kürdistan tüm canlı varlıkları ve tabiat güzellikleriyle tarihe gömülmecektir. Kürdistan'da her zaman bir butunluk arzeden insan ve doğa kavramlarını birbirinden ayırarak, korkusunu asgari bir düzeye indirmek istiyordu. Ama bunu hiçbir zaman başaramayacak. Çünkü herşey tekrar, tekrar canlanır Kürdistan'da, yıkılan evler, yanmış bitkiler ve suskun cesetler bile. İşte sömürgecilerin anlamakla zorluk çektiği sırı budur Kürdistan'ın. Hem de celladı efendilerle birlikte kahredebilecek kadar güçlü olan.

Bu korkunun verdiği hırsıla saldırıya geçen düşman elde ettiği geçici üstünlüklere dayanarak, Kürdistan'da savunmasız kalan her şeyi tahrip etmeye girişmiştir. Çeşitli yöntemler denenerken toplama kamplarına götürülen insanlardan, ne kadarının yaşamına kast edildiği meçhuldür. Bilinen bir tek şey var ki, bu konuda hiçbir yasal tedbir alınmamış, her şey yetkisi sınırsız olan celladın insafına ve keyfi uygulamalarına bırakılmıştır. Bu durum nüfusun azalmasına önemli bir faktördür. Bundan ötürüdür ki yenilgi sonrasında yaşanan trajediye değil birkaç paragrafa, sayfalara sığdırmak bile mümkün değildir. Toplama kamplarına yerleştirme sırasında ve sonrasında, yurtsever halkımızın maruz kaldığı ürkütücü yaşamın bir parçası da dağlarda süregelmiştir.

1979'da şahlik iktidarı yıkılması, özellikle de İran-Irak savaşının başlamasıyla Güney Kürdistan'ın tablosu değişmiş, katı bir zorbalık altında nefes alamaz durumda olan Kürt halkı yeniden direnişin zeminine kavuşmuş, içinde bulunduğu esaretten kurtulmak için, oluşan elverişli koşulları bir fırsat bilmiş ve tekrar ayağa kalkmıştır. Düşmanın tehdit, şantaj, katliam vb. gibi uygulamalarının hiçbirini, halkın mülteci kamplarını terk ederek dağların özgürlük havasıyla bütünleşmesinin önünde engel teşkil edememiştir. İran ve Irak toplama kamplarından gelen muhacirler (bunlar kendi arasında peşmerge ve silahlı milis olarak iki kısma ayrılır.) boydan boya Güney Kürdistan'ın engebeli dağları ve derin vadilerine yerleşerek, bu alanlarda yaşama yeniden canlılık kazandırmış, bitmeyen uzun kavganın yeni bir evresini başlatmışlardır. Savaşı bir yaşam biçimi olarak benimseyen Güney Kürdistan halkı, faşist Saddam yönetiminin yasak bölge olarak ilan ettiği alanlara akın ederek, dağlarda yaşayan ailelerle birleşip, bu sahada direniş temelinde yaşamı örgütlemenin yollarını aramaya koyulmuşlardır. Bu direnişçi tutum dağları çekim merkezi haline getirmiş, toplama kampları için için kaynamaya başlamış, muhacirler tereddütsüz olarak tavını direniştan yana koymuştur. Kamplardaki muhacir Kürtlerin isyan edeceği telasına kapılan faşist Irak yönetimi, birlercesini

Ürdün sınırındaki zindanlara tıkararak, ileri gelenlerinden çoğunu canice katletmek, yeni bir soykırım ve gözdağı gündeme getirdi. Bunun üzerine onbinlerce mülteci, yıllarca döktüğü alınteriyle biriktirdiği yüz-milyonlarca dinar değerindeki maddi servetlerini terk ederek, dağlara, direnişin merkezlerine çekilmişlerdir. 1983 sonbaharı şehirlerden dağlara doğru muhacir selinin aktığı bir mevsim olmuştur. Canlılardan temizlenmek istenen alanlar birden bire muhacirlerle dolup taşmaya başladı. İran'dan Suriye'ye kadar tüm sınır boyunca, bir iki ay içerisinde, savaş mevsizlerini andıran çoğu toprağa gömülü, küçük kulubelerden oluşan, çok sayıda ev ve kocaman köyler inşa edildi. Topraklar kazılarak üretime hazır hale getirildi. Ağaçlar budanarak daha çok meyve verir hale getirildi. Sensizlik yerini hareketliliğe bırakmıştı. Harıl harıl çalışan insanlar, gece gündüz demeden yürüyen kervanlar, kır müziği niteliğinde türlü hayvan sesleri, yeniden cennete çevirmişti Kürdistan'ı. Göç kışa denk geldiği için çok sayıda insanın açlıktan öleceği endişe ediliyordu. Dört bir tarafa seferber olup yaratıcı gücünü ortaya koyan muhacirler, yüzlerce kilometrelik şehirler arası yolları, sarp ve çetin dağları, pusularda bekleyen düşman sınır karakollarını ve daha nice engel ve zorlukları aşarak yasa dışı yollar-dan yüzbinlerce ton erzak temin ettiler.

Muhacirlerin yaşadıkları alanlara yöneltilen saldırılar, napalm bombaları altında yerle bir olan köyleri, işe yaramaz hale gelen tarım alanlarını, kurumuş meyve ve sebze bahçelerini, en önemlisi de yanmış, çocuk, kadın, ihtiyaç ve yaşamaya doymamış kalbine özgürlük ateşi yanan genç savaşıların cesetlerini ve tüm bunların insanlar üzerinde bıraktığı büyük üzüntüyü, bünyeyi tepeden tırnağa zangır zangır titreten derin acıyı bir tarafa bırakalım. Ulaşım, iletişim, sağlık, eğitim vs. vs. gibi en sıradan gereksinimlerden hiç mi hiç bahsetmeyelim. Hele diğer sosyal hakların ismini bile buraya bırakmayalım. Çünkü bizim muhacirler henüz insandan kabul edilmiyorlar. Tüm bu konulara ilişkin araştırma, inceleme ve açıklanma dünya ilerici insanlığına ve bu konuda kendilerini sorumlu hissedene kişi ve kuruluşlara bırakıyoruz. Biz sadece ama sadece muhacirlerin yaşama hakkından, yiyecek, giyecek, içecek gibi en zaruri yaşama araçlarından bahsetsek bile, belki bu gerçeğe tanık olmayan çok az sayıda insanı inandırabileceğiz. Bilinmelidir ki Kürdistan'ın en değerli insanları olan muhacirler, bir çok sömürgeci ordunun kuşatması altında, içten ve dıştan yöneltilen acımasız saldırıların hedefi durumundadır. Bu anlamda onlar yaşama özgürlüğü olmayan, nerde, ne zaman, ne şekilde yaşama gözlemlerini yumacığı belli olmayan, tesadüfen yaşayan bir topluluktur. Muhacirlerde yiyecek, giyecek, içecek sorunu en büyük ve en temel sorunlardan biridir. Para zaten bulunmuyor. Zar zor bir miktar para bir araya getirilince, bu kez eşyayı nerde bulacağı ve nasıl getireceği sorunu karşısına çıkıyor. Gerçekten çoğu kez en küçük gereksinimler için yaşamlarını ortaya koyuyorlar. Bir çakmak taşı, bir iğne bulmak için sınır karakollarını ve pusuları aşmak zorunda kalıyorlar. Tahmin edileceği gibi, en temel gereksinimlerini bile tam olarak hiçbir zaman karşılayamıyorlar. Belirtmeye gerek yok ki bu zulüm cenderesinde ve yokluklar dünyasında, ölmeden sürünmenin ötesinde bir şey değildir.

İşin ilginç yanı muhacirler bu yaşamı kendileri seçiyorlar. Saddam'ın milyonları ellerinin tersiyle iterken, Kürdistan dağlarında şereflice ölmeyi tercih ediyorlar. Her halde bu kısa açıklamalar bile, bu muhacirlerle, Avrupa'da gönüllü olarak kendilerini sosyal-demokrasiye satmış muhacirler arasındaki farka açıklık getirmektedir. Gerçekten böyle bir karşılaştırma yaptığımız için vicdan azabı çekmekteyiz. Belki kendilerini bu soysuzlarla kıyasladığımız için, bize kırılacaklardı ülkemizin onurları. Dileğimiz odur ki, kendilerine olan derin saygı ve yürekten bağlılığımız dile getirirken, sosyal demokrasinin kuyrukçuları durumundaki muhacirlerle değinmek zorunda kaldığımızı anlamakta zorluk çekmesinler.

Yazımızın sonuçlandırmadan önce, her Kürdistanlı için örnek alınması gereken

muhacir yaşamının bazı özelliklerine daha değinelim. Yukarıda değindiğimiz birinci çeşit muhacirin tersine, Güney Kürdistanlı muhacirlerin derin bir yurtseverlik ve yüksek bir fedakarlık ruhuna sahiptirler. Yurtseverdirler, çünkü: çok sevdikleri ülkeleri işgal altında, kendileri de sömürgecilik çarkları arasında ezilmektedirler. Ve bu yapıyı söze değil, fiiliyatta kabul etmemektedirler. Yurtseverdirler, çünkü: yaşamlarını belirleyen o duygulardır. Kendi dağlarından, ovalarından, köylerinden, şehirlerinden hiçbir şekilde uzaklaşmak istememekte, kendi toprakları üzerinde özgürce yaşamak için ne gerekiyorsa onu yapmaktadırlar. Yurtseverdirler, çünkü: kendi topraklarından uzak kaldıklarında benliklerinden, gururlarından ve geleneklerinden hiçbir şey kaybetmemekte, bireysel kurtuluşu itibar göstermemekte, fırsat bulduklarında ülkesine dönerek en dayanılmaz koşullarda savaşmasını ve ölmesini bilmekteydiler. Hiçbir maddi değeri ülke ve ulus çıkarlarının üzerinde görmemektedirler. Fedakardırlar, çünkü: yukarıda kısmen değindiğimiz ürkütücü durumu bir yaşam biçimi olarak kabullenmekte tereddüt etmemektedirler. Fedakardırlar, çünkü: yazarların anlatılabilecek, kalemlerin ise dile getirme yeteneğinde olmadıkları akıl almaz ağır ve zor koşullar altında yaşamayı düşmana boyun eğmeye tercih etmemektedirler. Napalm altında viraneye dönen köylerini, evlerini yeniden yeniden inşa etmekten bıkmamaktadırlar. Kendileri açlıktan ölseler bile son lokmalarını çevresindekilerle paylaşırlar. Kendileri yataksız kalır, soğukta yatar ama, konuklarını en iyi bir şekilde ağırlarlar. Fedakardırlar, çünkü: açlıktan ölmeyeyle yetinirler. Bir torba un, bir torba şeker bulmak için, günlerce yürür, onlarca pusuyu aşırlar. Yaşamı yoktan var ederler, yiyecek bulamadıklarında ot yerler ve bunu düşmanın sunacağı en yüksek yaşama düzeyinden üstün tutarlar. Fedakardırlar, çünkü: sadece ruhlarını değil her türden kişisel değerini bağlı oldukları amaçlara feda etmekte ırkırcılığı düşmezler. Daha da önemlisi insan bünyesinin dayanamayacağı koşullarda yaşamasını ve savaşmasını öğrenmek için beyinlerini ve yüreklerini zorlarlar.

Bizim aydın muhacirlerin tersine Güney Kürdistanlı muhacirlerin direnişi, tutarlı, gözü pek ve olağanüstü cesarete sahip insanlardır. Onlar direnenlere asla saldırımazlar. Aksine onlara sahip çıkar, kendilerinin en güvenilir candan dostu olarak kabul eder ve direnmeleri için ellerinden gelen her şeyi yaparlar. Kendilerini satanlara, boyun eğenlere, kişisel yaşantılarını örgütlemeye peşinde koşanlara ateş püskürtürler. Hiçbir kişisel ve ailevi çıkarları yoktur ki devrim uğrunda fedasınlar. Düşmanın sayısı ne kadar fazla olursa olsun onun önünden kaçmayı kendilerine yedirmesler. Alevler arasında yaşama ölümün ne zaman bir birine dönüşeceğini anlamaman mümkün olmadığı koşullarda, dava arkadaşlarının yardımına koşmada tereddüt etmezler. Herkes savaş alanında, silahlı ve her an savaşıma hazır bir askerdir. Birkaç kişi bir noktada mevzi-tiler mi, onlar imha olmadan orduların orayı aşması olanaklı değildir. Düşmana karşı savaşmada gaddar ve açmasızdırlar. Helikopterlerin saldırılarını bernolarla (mazver) püskürtürler. Mermileri bittiğinde süngülerle dövüşürler. Yaşamlarının en rahat anı olduğu için, ölümü hor görür, küçümserler. Kişiliklerine en küçük bir leke gelmesin diye en önde ve kahramanca çalışırlar. Yeterli komutanları emretsin vurmayaacakları hedef, aşamayaacakları engel kabul etmezler. Öldüklerinde yiğitliklerinden topraklarına ve özgürlüklerine olan bağlılıklarından bahsedilmesini isterler. Güney Kürdistan muhacirleri miras yedi değiller. Şehitlerin kanını özgürlük ve eşitlik gibi kavramları sömürerek asalakça yaşamayı tercih etmezler. Çünkü onlar halktırlar,

emekçidirler. Kendi seviyelerini ve emeğin değerini her zaman iyi bilirler. Çünkü onlar üretici ve yaratıcıdır. Davanın gerçek sahipleri, geleceğin kurtuluşu temel gücü ve garantisidirler. Bu açıdan onlar iki yüzlülük, sahtekarlık, kıvraklık, satılmışlık vb. gibi tavrılardan nefret ederler. Kibir ve kariyerden hoşlanmazlar.

Ulusal ve toplumsal gerçekliğinden uzaklaşan muhacirlerin tersine, Güney Kürdistanlı muhacirler ulusal değerlerine gelenek ve göreneklerine sonuna kadar bağlıdır. Meşhur Kürt yiğitliği ve mertliğini olduğu gibi yaşatmaktadır. Yabancılaşmayı ve çürümeyi geliştirebilecek her şeyi karşı çıkarmaktadırlar. Faşist Saddam yönetimi toplama kamplarında esir durumunda olan muhacirlerin başlarına sardıkları pusunun (cemedan) sadece renklerini değiştirmeleri için yıllarca uğraşmış, başarısız olamamıştır. Sırf bu nedenlerle onlarca değerli insan kurşuna dizilmiştir. Onlar bu tavrıların direnişin bir biçimi olarak kabul etmiş ve hiçbir taviz vermeden bu tavrılarda sonuna kadar diretmislerdir. Muhacirlerin güçlü kişilikleri, davaya bağlılıkları, boyun eğmezlikleri, tutarlılıkları, gururları ve inatları en açık bir biçimde bu tavrılarda görülebilmektedir. Ne acıdır ki diğer muhacirlerimiz sosyal demokrasi kendilerini kabul etsin diye, Kürt ulusu ve öncülerinin başına örmek çorap bırakmıyorlar.

Marksist maskeli muhacirlerin tersine, Güney Kürdistan muhacirleri ülkelerini gerçek sahipleri ve koruyucuları, objektif olarak dünya ezilen halkları ve ilerici insanlığının en güvenilir müttefigidirler. Onlar fazla yazıp çizemezler. Entelektüel olmadıkları için çok konuşmasını da beceremezler. Ama sessiz vesakin bir tarzda çok şey yaparlar. Yaşamda, davranışta savaşta harikalar yaratırlar. Kürdistan'dan uzak alanlarda yaşamaya asla katlanamazlar. Kürdistan için yaşar, Kürdistan için acı çeker, onun için dövüşür ve yine onun için ölürler. Her kaş toprağı için kan dökerler. Köyleri kendileri için toplu mezar olur. Her pusuda, mevzide, yolda, geçitte, her ağacın dibinde, taşın arkasında, ırmak geçidinde şehit verilir. Buna rağmen cesaretlerini yitirmes, panigie kapılmazlar. Şehitlerini kalplerine gömer, kalanlar ise onların izinden yürümeye devam ederler. Evet bu muhacirler Kürdistan'a böyle sahiplik ederler. Onların dünya devrimi güçlerinin en samimi ve candan müttelikleri onları da anlaşırlar bir şeydir. Çünkü onlar, zulmün ve sömürgeci vahşetin anlamını kitaplardan değil, elli yıllık savaş deneyimlerinden öğrenmişlerdir. Bu nedenle tüm insanlığın özgürlüğüne kavuşmasında yanadırlar. Bunu da kalemlerle değil, savaş meydanlarında dünya mazlum halklarının kinini kusarcasına haykırarakları naralarıyla ispatlamaktadırlar.

Bu konuya ilişkin olarak çok daha etraflı açıklamalar yapılabilir. Yalnız bu kısa açıklamalar bile konuya açıklık getirmeye yetmektedir. Bize bu iki çeşit muhaciri tanımak için kişinin gerçekleceği gözlerini yummaması yeterlidir. Yanlış anlaşılmasını için şunu da belirtelim: Güney Kürdistan muhacirlerinin yaşamını anlatırken, önderlik kaynaklardan eksikliklere değinmeye gerek görmedik. Zaten o değerli insanlar önderliğin geçmişteki ve mevcut hata, yetmezlik, çıkmazlıkları ve günahlarıyla yargılamak aklımızın ucundan bile geçmez.

Kürdistan gerçekliğini kendi niyetlerine göre yorumlayan aydın muhacirler ve dayanışmalı sosyal demokrasinin ülkemiz üzerindeki planları tümüyle işlemez hale gelecektir.

Kürdistan hakkında onun gerçek sahipleri, halk ve öncüler karar kılacaktır.

Nasıl ki bir evin bacası atmosferi kirletmezse, bir avuç kaçkın aydın da halkımızın gerçek kimgili ile ortaya çıkmasını engelleyemez.

* Kahrolsun Mücadele ve Devrim Kaçkınılığı!

* Yaşasın Halkımızın Şanlı Direnme Geleneği!

Faşist Türk Sömürgeciliğine, Katliamlarına, İşkence ve Baskılarına Karşı Kürdistanlı Emekçilerin

UZUN YÜRÜYÜŞ EYLEMİNDE BİRLEŞELİM!

21 Mart'ta kuruluşunu tamamlayan FEYKA-KÜRDİSTAN, kuruluş amaçlarından biri olan ulusal kurtuluş mücadelesine destek olmanın, faşist cuntanın katliamlarına karşı çıkmanın ve yüzünü teşhir etmenin bir ifadesi olarak, iki koldan başlayacak olan uzun bir yürüyüş düzenlemektedir.

24 Nisan günü 2 koldan hareket edecek olan yürüyüşçüler, Bonn'da birleşecek ve burada düzenlenen bir mitingle eylemlerini sona erdireceklerdir. Bir kolu, Hanau'dan hareket edecek olan yürüyüş, Frankfurt, Rüsselsheim, Mainz, Koblenz ve Remagen üzeri 11 Mayıs günü Bonn'a varacaktır. Diğer kol ise, Hannover'den yola çıkarak, Bielefeld, Hamm, Dortmund, Bochum, Essen, Duisburg, Düsseldorf, Leverkusen ve Köln üzeri, 11 Mayıs günü Bonn'a varacaktır. Bonn'da Münster Platz'da yapılacak bir mitingle eylem sona erebilecektir.

Ayrıca aynı gün saat 18⁰⁰'de, uzun yürüyüşçülerle ve genel de Kürdistan halkı cezaevlerindeki devrimci tutuklulara dayanışma amacıyla Köln'de bir gece de düzenlenecektir.

Uzun yürüyüşün amaçlarını 4 ana noktada topladığı belirtilmektedir. Sömürgeci-faşist cuntanın başta Güney Kürdistan'a olmak üzere, diğer parçalara ve genelde Ortadoğu halk-

larına yönelik saldırganlığını ve özeldi Kuzey Kürdistan halkı üzerindeki baskılarını, katliamlarını ve imha hareketlerini protesto etmek, zindanlardaki devrimci tutuklularla dayanışma içinde olmak, Türk parlamenterlerinin Avrupa Konseyi'ne kabul edilmesine ve ayrıca Alman hükümetinin faşist cuntaya yardımlarına, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketine ve onun önder gücüne karşı takındığı olumsuz ve ulusların kaderlerini tayin hakkı ilkesi ile çelişen tutumuna karşı çıkmaya ve protesto etme amaçlarını içermektedir.

Alman ilerici demokratik kuruluşları, Türkiye ve Kürdistanlı örgütlerin bazılarının ve geniş emekçi yığınların desteğini alan yürüyüş, gazetemiz Serxwebün'de Kürdistan halkının bağımsızlık ve özgürlük mücadelesine sağlayacağı önemli katkılardan dolayı, en aktif bir biçimde desteklemekte ve eylemle gerekli dayanışmayı göstermektedir.

Tüm Kürdistanlı yurtseverler, Türkiye ilericileri, Alman demokratları, Kürdistan halkı ve mücadeleleriyle dayanışmaya çağırıyor, sesimizin ve birliğimizin daha da güçlü olduğunu gösterelim diyor.

SERXWEBÜN

TÜRKİYE'DE SON YAKALANMALAR NEYİN ÜRÜNÜDÜR?

Son beş-altı aydır Türkiye'nin çeşitli bölgelerinde aralıklı olarak kabarıp sayıda toplu yakalanmalar olmaktadır. Bu yakalanmalar devrimcileri yakından ilgilendirdiği gibi, emekçi halk kitlelerini de derinden üzmetke ve onların devrime olan güvenlerini zedelemektedir. Ülke sathında yeniden toparlanıp örgütlenme ve kitlelerle bağ kurma süreci içerisinde olan bazı örgüt ve grupların henüz işin başındayken bu türden kayıplara uğramaları, üzerinde ciddi olarak durulup dersler çıkarılması gereken bir olaydır ve bu nedenle yazımızda bu olaya yolaçan koşullar ile devrimcilerin kendilerinden kaynaklanan hata ve eksiklikler üzerinde bazı yönleriyle durmakta yarar vardır.

1970'li yılların sonlarına kadar zaman zaman bazı küçük darbeler olsa da esas olarak siyasal planda gelişimini sürdüren devrimci-demokratik hareket, 12 Eylül 1980 faşist darbesiyle birlikte ağır darbeler aldı. Bu saldırılar karşısında devrimci-demokratik hareket, ağır bir yenilgiye uğramamak, devrimi kurtarmak, derlenip toparlanmak ve eğitimini tamamlamak amacıyla dışarıya açılmak zorunda kaldı. Son dört yıldan beri ülke dışına çıkmış olan devrimci-demokrat hareket bu süreçte belli oranda iç sorunlarını halatme, hazırlıklarını tamamlama ve toparlanma çabası içine girdi. Bazı grup ve örgütler ise yavaş yavaş ülke içine dönerek taraftarlarıyla yeniden bağ kurma ve örgütlenme çalışmalarına başlamışlardır. Ancak böyle bir çalışmanın daha başındayken, atılan ilk adımların hayati önemde olması nedeniyle, bu dönemde olmaması gereken pespeşe ciddi yakalanmalar meydana geldi. Oysa 1971'lerin ağır baskı koşullarından geçen ve 12 Eylül 1980 faşist darbesinin yarattığı ortamın deneyimlerini yaşayan birçok grup ve örgütün böylelerine nazik bir dönemde bu türden kayıplara uğramaması gerekiyordu. 12 Eylül ile beraber çok şeyin değiştiği, yeni koşul ve gelişmelerin ortaya çıkarıldığı yeni bir çığırın açıldığı, Türkiye ve Kürdistan'da en küçük bir devrimci gelişmeye müsahade etmeyen yeni bir baskı ve ka-

ranlıklar dönemine girildiği, faşist cuntanın devlet mekanizmasını, ordu ve polis teşkilatını tepeden tırnağa yeniden örgütleyip getirdiği, ajan, muhbir ağını kahveden-sokağa, mahalleden okula, devlet dairesinden fabrikaya kadar yaydığı, yeni yöntem ve taktiklerin benimsendiği, insanların her hareketinin denetlendiği, gizli kovuşturma ve denetimin mükemmel yürütüldüğü ortadadır. Kısaca, 12 Eylül ile beraber eski baskı koşulların, eski yöntem ve taktikler köklü olarak değişmiş, yerine yenileri yerleştirilmiş ve devrimciler için oldukça zorlu ve zahmetli bir dönem açılmıştır.

Yukarıda da belirttiğimiz gibi mevcut koşullar oldukça amansız. Bu koşulların yakalanmalara belli oranda etkisi olsa da, yakalanmaların haklı kılmayacağı gibi, onun bir nedeni de olamaz. Bu yakalanmalara yol açan nedenleri doğru olarak ortaya koymak gerekirse; o zaman işe 12 Eylül sonrasında bir çok grup ve örgütün basırdığı mücadele yöntem ve taktiklerinde, araçlarında gerekli ve zorunlu değişiklikleri yapmamasından, eski mücadele yöntem, araç ve taktikleriyle mücadeleyi geliştirmek istemesinden başlamak gerekir. 12 Eylül ile beraber değişen koşullara uygun olarak Türk burjuvazisi bile kendi yöntem ve taktiklerinde değişiklikler gitti. Doğal olarak devrimcilerin de değişen koşullara ve ortaya çıkan gelişmelere bağlı olarak devrimci esnekliğe uygun bir şekilde bu değişiklikli örgütsel ve pratik faaliyetlere hakim olması gerekir. Fakat ne yazık ki, böyle bir değişiklikli gerekliliği ve zorunluğunu birçok grup tarafından yeterince kavranamamıştır. ODTÜ gibi yerlere gidip pankart asma, okularda ve evlerde bildiri dağıtma, pulamlarda bulunma, ilişkileri gereğinden fazla açma, faaliyet yürütürken gizlilik ilkesine yeterince uymama, örgüt ve ilişkiler içerisinde alınan insanların iyi tesbit edememe ve hepsinden önemlisi de eylem koşulları yaratılmadan veya doğmadan gerekli önlemler alınmadan amansız eylemlere kalkışma, bu konuda aceleci davranma yakalanmaların önemli nedenleri olmaktadır. Bütün bunlar yukarıda değindiğimiz noktayı doğrulamaktadır. Aynı şekilde yukarıda belirtilen ana nedene bağlı olarak, bu yakalanmalarda çözümlemlerin de rolü oldukça büyüktür. Çoğu zaman bir kişinin yakalanması ve çözülmesi sonucunda 15-20 kişi birden yakalanmaktadır. Bu da bizlere, örgütsel ilişkilerde gizliliğin sağlanamadığını, örgüt içerisinde alınan kişilerin yeterince sinanıp tanınmadığını göstermektedir.

İkinci nedeni olarak; uzun süreden beri ülkeden ayrı kaldığı için koşullar ayrıntılı olarak bilinmemekte, kısmi bir acemilik çekilmekte ve çalışmalara hemen ısınamamaktadır. Bu durum ise, çalışmalarda kısmi bir başarısızlığa yol açtığı gibi, yakalanmaları da kolaylaştırmaktadır.

Üçüncü neden; dört yıldan beri yurtdışında yapılan hazırlık çalışmalarının ve eğitimin yetersizliği ve yanlış tesbitlerdir.

Dördüncü bir neden ise; çalışmalarda tüm ağırlığın şehirsiz alanlara verilmesi, kırsal alandaki çalışmaların avantaj ve öneminin görülmemesi, şehir ile kır çalışmaları arasında uygun bir koordinasyonun sağlanamamasıdır. Türkiye'de çeşitli grup ve örgütler geçmişin acısını tam da bu noktada çekmektedirler.

Yakalanmalara neden olan diğer bir husus ise, geçmişteki dü-

zensiz geri çekilmenin bir sonucu olarak ülkedeki örgüt elemanlarıyla bağ kuramamaları. Kendi başlarına kalan bu insanların kendilerini barındırma olanaklarının daralması zamanla ortadan kalkması ve bunun bir sonucu olarak zaman zaman içine girilen bireysel çekişler bu düzensiz geri çekilmenin bir faturası olsa gerek. Bu yakalanmalara şu veya bu ölçüde etki eden nedenler çoğaltılabilir, ancak buna pek gerek yoktur. Asıl nedenler yukarıda sıralanan eksikler ve hatalardır.

Bütün bu hatalar sonucu ortaya çıkan yakalanmalar kitleler için derin bir üzüntü kaynağı olurken, diğer yandan da onların devrime besledikleri umutları belli oranda karmartmakta ve cuntanın işine çokça yaramaktadır. Faşist cunta bir taraftan devrimcileri yakalamakla onlara darbe vurup gücün düşürür ve kitlelerin moralini bozarken, diğer yandan da bu yakalanmalar sıkıyönetimi sürdürmek için bir koz olarak kullanmaktadır. Böylelikle sıkıyönetimin ve sert baskıların sürdürülmesini haklı göstermeye çalışmaktadır.

Diğer taraftan ise, bu yakalanmalar, yurda dönmeye tövbe etmiş, Avrupa'yı kendilerine sığınak yapmış küçük-burjuva reformist ve revizyonistlerinin işine de gelmektedir. Onlar da akillarınca bu yakalanmalarla dayanarak ve bunu kendilerine kalkan yaparak; "biz demedik mi! ülkeye bu dönem gitmek yanlıştır, ülkede çalışma koşulları yoktur. Giderseniz işte böyle olur!" diyeceklerdir. O küçük-burjuva devrimcilerin şu söylemek ister ki, eğer dönemin koşullarına uygun hareket edilir, doğru mücadele metod, araç ve taktiklerine başvurulursa ve az hata işlenirse çalışma koşulları birçok yönüyle her zamankinden daha da olumludur ve yürütülen faaliyetlerle başarılı da olunabilir. Örgütleriyle ilişkisi kopan bir çok devrimcinin kendi olanaklarıyla ve uyanıklıkları sayesinde üç yıldan bu yana kendilerini korumaları ve nihayet devrimciler tarafından dönem özelliklerine uygun araç, yöntem ve taktiklerle yürütülen devrimci çalışmalar, bu çalışmalardan ortaya çıkan başarılar, önemli ve ciddi kayıpların verilmesi gibi gerçekler iddiamızı doğrulamaktadır.

Yazıya son verirken şuunu belirtmekte yarar vardır. Özellikle bu yakalanmalardan sorumlu güçler yakalanmalar üzerine derin düşünmeli ve gerekli tedbirleri almakta fazla gecikmemelidirler. Çünkü, bu dönemde yürütülen çalışmalar herhangi bir dönemdeki çalışmalara benzediği gibi, Türkiye ve Kürdistan devrimlerinin kaderini tayin edici roldedir. Eldeki az sayıdaki kadroyla bu hassas koşullarda yürütülen çalışmalarda eğer başarı sağlanamaz, önemli hata ve eksikler içine düşülerek ciddi kayıplar verilirse, devrimin onlarca yıl geriye itileceği, birçok ülkede olduğu gibi, yıllarca karantlık ve acı dolu yılların yaşanacağı açıktır.

Temennimiz Türkiye Devrimci Demokratik Hareketinin yeni döneme ayak basarak hala üzerinde taşıdığı hata ve eksiklikleri bir an önce üzerinden atarak yanlışlıklarını düzeltmesi, Türkiye'de doğru temellerde bilinçli, örgütlü ve profesyonelce bir mücadeleyi yükseltmek Türkiye ve Kürdistan halklarının güvenine layık olması, böylece tarihin omuzlarına yüklediği görevlerin üstesinden gelmesidir.

6. 2. 1984

Türkiye'den bir PKK taraftarı.

NEWROZ'LAR NASIL KUTLANMALI?

Bastorta 16. Sayfada

kendimizi ne kadar hazırlayacağız, hata ve eksiklerimizi aşmak için kendimizi nasıl eğiteceğiz. Newroz'u, anlamına uygun gerçek kutlama ve O'nu ete-kemiğe büründürmek ancak böyle mümkün olabilir.

Newroz direniştir, isyandır. Her türlü kişilsizliğe, uyduluğa ve usaklığa karşı bağımsızlık ve özgürlüktür. O halde, bu geleceğin amacından sapmamak isteyen her türlü bozguncu, usak, uzlaşmacı ve reformcu çözümleri dayatan emperyalizme, sömürgeciliğe ve işbirlikçilere karşı isyan edilmeli.

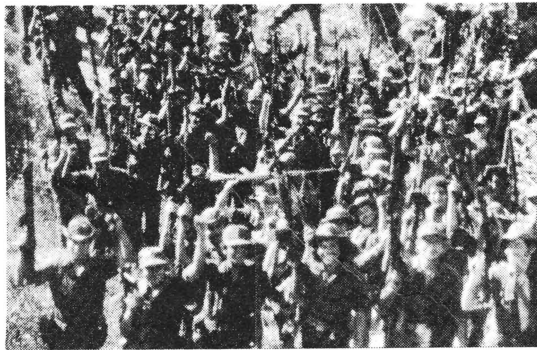
Emperyalizmin dayattığı ve bir avuç hain vasıtasıyla meşrulaştırılmaya çalıştığı kültürel kişilsizleştirme, beyinde usaklığa ve yaşama da her türlü vü burjuva ahlaklılığına ve ilişkiler mantığına karşı; bugüne dek her türlü baskı ve zulme rağmen yasatılan her türlü millî değerimizi, kültürümüzü ve ulusal kurtuluşçu kişiliğimizi, burjuva ahlaklılığına karşı Kürdistan halkının soylu ve hicbir yozluğu, inkarcılığı kabul etmeyen boyun eğmez direngen ahlakını, her düzeyde halkımızda dayatılmak istenen sahte düşüncelere karşı düşüncede-beyinde, bağımsızlık ve özgürlük düşüncesinin

inatçı savunuculuğunda direnişi gerçekleştirmek; Kawa'larla başlayan Mazlum'larla, Hayri'lerle, Kemal'lerle doruğuna kavuşan Newroz geleceğimizi, düşüncede, davranışta ve anlayışta yasatılmalıdır.

İşte Avrupa'da kutlanan Newroz'lar böylesine ikili bir karakterde ve her sınıfın kendi özelliğine uygun olarak kutlandı. Birli, Newroz'u eğlenceye, salt millî duyguları tatmin etmeye ve "bahar bayramı" kutlamalarına dönüştüren, yüzyılların kölelik zincirinin devamına hizmet eden ve Kürt küçük-burjuva reformculuğu tarafından temsil edilen kutlama. Diğer, Kürdistan halkının mücadele, isyan ve direnme tarihi geleceğine uygun ve bu temelde Kürdistanlı emekçileri ulusal kurtuluş sorunlarına karşı duyarlı kılan, Kürdistan proletaryasının ve Ulusal Kurtuluş Hareketinin öncü gücünün doğrudan etkisi altında, gelecek güzel günlerin müjdesi ve proletarya eğilimi tarafından temsil edilen kutlama.

* YAŞASIN DİRENME VE İSYAN GELENEĞİMİZ NEWROZ!
* YAŞASIN BAĞIMSIZLIK VE ÖZGÜRLÜK MÜCADELEMİZ!

ABD'NİN YENİ BİR PROVAKASYONU

Zafer direnen Nikaragua halkının olacaktı!

Bu yeni provakasyon da, daha önceden geliştirilen oyunlardan bir farklılık arzetmemektedir. Oyunu uygulayanlar aynı şahıslar olduğu gibi, yönlendiği hedef de aynıdır.

ABD tüm oyunları gibi, bu son provakasyonun da boş çıkmasını engelleyebilecek midir? Buna verecek ce-

vap. Nikaragua halkının kararlıdır. Halk. Sandinista Cephesi önderliği kazandı zaferi ve bağımsızlığı, daha da ileride götürebilecek azminde. Bu tavır, ABD saldırganlığını boş çıkarmaya yeterlidir.

★ ★ ★

Bilindiği gibi, Nikaragua'ya karşı, daha Somoza diktatörlüğünün yıkılmasından bu yana ABD, saldırılar geliştirmektedir. Bu saldırıların direkt bir askeri müdahale düzeyine varmadığına rağmen, Somoza artıklarını silahlandırıp, bunlar eliyle askeri müdahalelere girişmektedir.

Fakat tüm bu oyunlara karşı, Nikaragua halkı, bağımsızlığını ve özgürlüğünü koruma kararlılığından hiçbir şey kaybetmedi. Tam tersine giderek emperyalizme karşı daha fazla bilindi. Ve ülke topraklarını başta ABD olmak üzere, tüm saldırganlara karşı koruyacağını, bu tutumuyla gösterdi.

Halkın bu kararlılığı karşısında tüm oyunları boşa çıkan ABD, çılgınca hareket etmekte, daha geniş çaplı provakasyonlar geliştirmektedir. Böylelikle Nikaragua halkını baskılar karşısında yıldırdı, sonuca ulaşmak istemektedir. Giriştiği provakasyonları da hep bu amaca yöneliktir.

Bunun en son örneği olarak, geçtiğimiz günlerde, Nikaragua deniz kıyılarının mayınlanması oyununu sergiledi. Bizzat CIA'ye eliyle geliştirilen bu provakasyon, Nikaragua'ya deniz yoluyla gelen her türlü gıda, varid malzemesi ve araçların girişini engellemeyi hedeflemektedir. Bu şekilde, bu maddelerin deniz yoluyla girmesini engellemektedir.

TÜRKİYE'DEN İZLENİMLER:

TÜRKİYE TOPLUMSAL ÇÖKÜNTÜNÜN EŞİĞİNE
HER GEÇEN GÜN DAHA ÇOK SÜRÜKLENİYOR

YAŞAM VE MÜCADELE

1960'lı yılların sonlarına kadar gelişen Türk kapitalizminin etkisiyle Türkiye'deki toplumsal yapıda görülen kısmi refah, bugün Türk kapitalizminin geçirmekte olduğu ağır bunalım etkisi ile yerini tam bir gerileme ve çöküntüye bırakmıştır. Faşist cuntanın yoğun baskı ve sömürüsü altında geçen son dört yılda ise, bu toplumsal çöküntü ve gerilik Türkiye ve Kürdistan'ın her yerinde her geçen gün daha da ağırlaşmış birerleşerek çarpıcı bir hal almıştır.

Bilindiği gibi, toplumsal ilerleme ve gelişme veya toplumsal gerileme ve çöküntü bir ülkenin ekonomik, sosyal ve siyasal düzenine yakındır. Ekonomik ve siyasi olarak bağımsız sosyalist kuraların işlediği ülkelerde sürekli bir toplumsal ilerleme ve refah yaşanırken, ekonomik ve siyasi olarak bağımlı toplumsal yapının burjuva egemen sınıf kuralarının işlediği ülkelerde ise, belli bir gelişme döneminden sonra ekonomik ve siyasi bunalımlar, sosyal çalkantılar kendisini toplumda tüm ağırlığıyla hissettirir. Bu bunalım ve çalkantılar egemen sınıflar düzenindeki bütün çelişkileri keskinleştirerek açığa çıkarır ve o toplumu sert çatışmalar içerisinde sürükler.

Burada yaptığımız genelleme Türkiye için de doğrudur. 1950'lerden 1960'lı yıllara kadar yani sömürgecilik temeline Türk kapitalizminin gelişmesinin zirvesine vardığı, bu gelişmenin sonucunda Türkiye'de suni bir gelişme ve refah dönenimi yaşandığı ve bu gelişmenin Türkiye'deki toplumsal çelişkilerin üstünü örttüğü gözlemlenir. 1960'lı yılların sonlarına gelindiğinde artık gelişebileceği kadar gelişmiş olan Türk kapitalizmi başaşağıya gitmeye başlar. 1970'li yılların başlarında ciddi ekonomik ve siyasi bunalımlara yolaçan bu başaşağı gidiş 12 Mart faşizmini doğurur. 12 Mart sonrasında ekonomik bunalım zaman zaman hafiflemiş görünse de özünde derinleşip ağırlaşarak bugüne dek uzanır. Türkiye'de yaşanan bu ekonomik, siyasal ve sosyal bunalımı gidermek iddiası ile işbaşına gelen faşist cunta bu bunalımların üstüne gaz dökmekten başka bir şey yapmamıştır. Halktan "yardım" adı altında zorla para gaspederek, ağır vergi kanunları çıkararak, tüketim maddelerine zam üstüne zam yaparak, emperyalistlerden giderek daha çok borç para alarak, bölgede doğan bazı avantajlı durumlardan yararlanıp ticareti arttırmak vs. çeşitli yollarla ekonomik yükünü kısa bir süre bir dereceye kadar hafifleten cunta, şimdi bu yollardan da fazla çözüm bulamamakta, ekonomideki çöküş kendisini bütün ağırlığıyla duyurmaktadır. Birbiri ardısıra gelen ve hala arkası kesilmeyen zamlar, küçük ve orta dereceli şirketlerdeki (Etibank, Ortadoğu İktisat Bankası, İstanbul Bankası gibi) iflaslar bunun birer ürünüdür. Aynı şekilde, artan enflasyon, devalüasyon, işsizlik, ücretlerin dondurulması, yatırımlar kapasitesinin neredeyse durma noktasına varması, üretimin azalması, tüketimin kısıtlanması pahasına zorla yapılan ihracat vs. bu bunalımın diğer yan ürünleridir. ekonomik felaket böylesine gözönündeyken cunta şeffafları ve onun utanmaz başbakanı

hala ekonomiyi iyileştirmekten, enflasyonu aşağıya çekmekten söz etmektedirler. Oysa bunun asla gerçekleşmeyecek bir hayal olduğunu toplumun en sıradan insanı bile bilmektedir. Bu nedenle bu konuda fazla söz gerek yok.

Ekonomik istikrarsızlığın yanı sıra gerek Türkiye'de ve gerekse Kürdistan'da yoğun bir siyasal istikrarsızlık yaşanmaktadır. Cunta bu istikrarsızlığı tüm gücüyle kitlelerin gözünde saklamaya çalışarak; herkesin barış ve uyum içerisinde yaşantısından, mevcut durumundan memnun olduğu, faşist baskıların olmadığı, normal parlamenter kuraların işlediği bir toplum imajını içerde ve dışarda yaratmak istemektedir. Oysa, bu çabaların hepsi nafi! Türkiye ve Kürdistan'da yaşayan herkes varolan gerçekleri çok iyi bilmekte, görmektedir.

Onbinlercesi işkencelerden geçirilen, cezaevlerine doldurulan, sokakta, dağda zindanlarda katledilen, her türlü talan ve baskıya maruz kalan insanların anne, baba, kardeş ve yakınları eli kanlı bu canavarlardan ve onların düzeninden memnun olabilir mi?

Gelişi güzel ihbarlar ve gelişşi güzel tutuklamalar sonucu sömürgecilerin dayaklarına, hakaretlerine maruz kalarak birçok işkence cenderesinden geçirilen, içerde soyulup soğana çevrilen, malı gaspedilen, okuma hakkı, iş ve memuriyet hakkı elinden alınan onbinlerce insan bu çürümüş ve köhne düzenden memnun olabilir mi?

Yiyecek bir parça ekmek bulamayan, parası olmadığı için çocuğunu okutamayan, gırtlığına kadar borca batmış, kendisine ve çocuğuna yiyecek doğru-dürüst bir şey alamayan milyonlarca işçi memur ailesi bu soyguncu düzenden memnun olabilir mi?

Çeşitli zorluklarla ürettiği ürünü yok pahasına elinden alınan, ürününün parasını aylarca, hatta yıllarca alamayan, şehirdeki tüketim mallarına neredeyse dokunamayan milyonlarca köylü ailesi, milyonlarca varan işsizler ordusu, ağır vergiyle kazancına ortak olunan küçük işletmeciler, öğrenimini türlü güçlükler içerisinde yürüten ve olanakları olmadığından öğrenim hakkı elinden giden binlerce öğrenci, her an cuntanın kovuşturmasına ve baskısına maruz kalan yüzlerce aydın, daha değişik kategorilere girip bu rejimden çeşitli biçimlerde zarar gören sayısız emekçi, bu düzenden memnun olabilir mi?

Elbette ki hayır!

Kitlelerin içerisinde gidildiğinde ve onlarla temas kurulduğunda, bu milyonlarca insanın cuntaya karşı derin bir kin ve öfkeyle dolu olduğu ve fakat ciddi bir devrimci gelişme olmadığı için çekingen ve tereddütlü davranış suskunluğu tercih ettiği görülecektir. Eğer ülkede devrim ateşi yeniden tutuşturulur ve emekçi yığınları güven verilirse bu milyonlar, yanan kızgın devrim ateşinin yükselip yayılan halkaları olacaktırlar. Kısaca şöyle bir tanımlama yaparsak yanlış olmayacaktır. Türkiye'de egemen sınıflar ile emekçi yığınları arasındaki uzlaşmaz çelişki tüm berraklığıyla daha çok belirginleşip ileriki çatışmalar için güçlü bir birikim oluşturmaktadır. Diğer bir deyişle, Türkiye'de yö-

netilenlerle yönetenler arasındaki antagonist çelişki giderek daha çok keskinleşmektedir.

Diğer taraftan, uzun bir süreden beri dışarı açılmış olan, dışarda kendi iç sorunlarını belli oranda hal etmiş, hazırlıklarını kısmen tamamlamış bulunan devrim yanlısı grup ve örgütler yavaş yavaş yurt içine taşınıp yeniden mücadeleyle geliştirme yolunda bazı adımlar atmaktadır. Kürdistan'a önemli oranda yerleşen Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketi ise, Türk sömürgecileriyle tarihi hesaplaşmasını yapmak için süratle didinmektedir.

Ayrıca, Türk burjuvazisinin çeşitli kesimleri arasındaki çelişkiler de giderek daha da netleşip keskinleşmekte ve zaman zaman sirtüşmelere dönüşmektedir. Türk sömürgecilerinin dışarda tecrit olmuşluğu, AET ile çelişkileri ve bazı komşularıyla olan anlaşmazlıkları giderek daha da büyümekte ve kendisi için ayrı sorunları teşkil etmektedir.

Türkiye'nin ekonomik, sosyal ve siyasal durumu çeşitli yayınlarımızda üzerinde sürekli durulan konular olduğundan burada fazla değinmeyeceğiz. Ancak Türkiye'de günümüzde edindiğimiz bazı pratik izlenimlerimizi kısaca anlatmak, bugün ulaşılmış olan durumu kavramada yararlı olacaktır.

Her şeyden önce; her geçen gün sayısı giderek kaban ve Türk devletini oldukça korkutan yoğun işsizlik olayına değinmek gerekir. İşsizlik, Türkiye'de en ciddi mesele olup kesin sayısı bilinmemektedir. Ancak işsiz sayısının 5 milyon çok üstünde olduğu tahmin edilmektedir. Bu işsizler kitesine, birçok iş yerinin kapanması, işten atılmaları, yeni genç üretici emeğin ortaya çık-

mur ücretlerinin dondurulmuş olması da üzerinde durulması gereken önemli bir sorundur. Bugün Türkiye'de asgari ücret 13 ile 20 bin arasında değişirken bunun dışında kalan ücretler ise, 20 binden 50 bine kadar değişmekte, ortalama ücret ise 25-30 bini geçmemektedir. Bir evin aylık kirasının 10 ile 30 bin arasında değiştiği, bir paket sigaranın 100 Lira, bir otobüs biletinin 40 TL, bir ekmeğin 30 TL, bir kilo kuru fasulyenin 300 TL'nin üzerinde olduğu düşünülecek olursa, bu ücretlerin ne kadar az olduğu kendiliğinden anlaşılır.

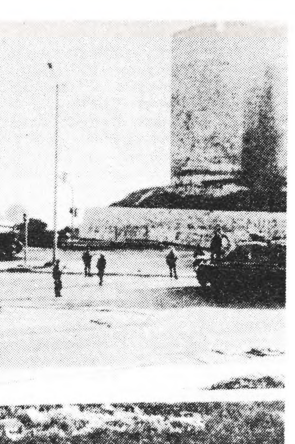

Bu ücretlerle birçok emekçi ailesi borçlu yaşarken, bazıları da çalıştıkları işin yanısıra simit, tatlı, sandviç satıcılığı, boyacılık, su satıcılığı, seyyar satıcılık vb. yedek işlerle uğraşmakta ve bu yedek işten sağladığı yan gelirle zor-bela geçinmeye çalışmaktadır. Son birkaç yıl-

laşamayan, çoğu zaman içilecek bir sigara veya bir bardak çayı, doğru dürüst bir giyecek yüzü göremeyen bir çok köylü ailesinin durumu içler acısıdır.

Aynı şekilde, burjuvazinin ağır vergileri altında ezilen, zabıta teşkilatının ağır cezalarına sık sık maruz kalan, birçoğu iş yapamaz duruma gelen küçük esnaf ve işletmecinin durumu da öteki emekçilerden pek iyi değildir.

Bir zamanlar Türkiye'nin bir çok yerine kök salmış, şubeler açmış, küçümsenemeyecek sermayeli ve varlıklı bankaların, şirketlerin bile

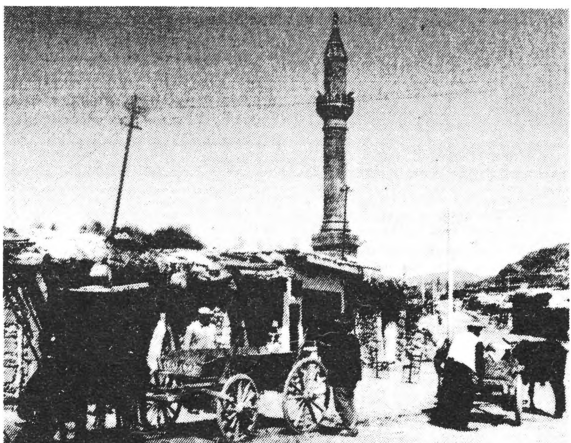

batması, Türkiye'de ne gibi ekonomik gerçeklerin yaşandığını ve bunun da belirli emekçilerin yaşantısına ne kadar korkunç etkilerde bulunduğunu açıklamaya yeterlidir.

Yoğun ekonomik bunalımın yol açtığı hırsızlık, gasp, soygun, dilencilik, dolandırıcılık ve fuhuş gibi olayların azımsanamayacak rakamlara ulaştığı; düzenin kitleleri uyuşturmak için el altından teşvik ettiği kumar, esrar, eroin ve alkollü içki gibi alışkanlıklara kapılan insanların sayısının giderek arttığı; bu hastalıkların tüm toplumu tehdit eden bir salgın boyutlarına ulaştığı birçok yerde gençleri bu zararlı maddelere alıştırmak ve kullanılmalarını teşvik etmek için gizli örgütlenmiş grupların faaliyet yürüttüğü; birçok yerde var olan kahvehanelerin tıklım tıklım olduğu; ihtiyaca cevap vermek için gizli örgütlenmelerin açıldığı; spor kulübü vb. adlar altında birçok kumarhanenin faaliyet yürüttüğü, lokanta vb. halka açık birçok yerin kapanıp yerlerine çokça birahane, bar, diskote vb. eğlence yerlerinin açıldığı hiç kimse için şer değildir.

Yine, Türkiye'de çok sayıda bno senedin zamanında ödenemediği için protesto edildiğini, bazıların mallarına icra konduğunu, geçim sıkıntısı içinde olan birçok ailenin değerli eşyalarını satmak suretiyle geçimmeye çalıştığını burjuva basınından ve pratik gözlemlerimizden öğreniyoruz.

Rüşvet sorununu üzerine basarak belirtmek gerekir. Eskiden beri devletin en üst kademelelerinden en alt kademelelerine kadar, bir yan geliri aracı olarak görülen rüşvet, sen yarılar devletin polisinden, askeri yetkilisine, askeri yetkilisinden, memuruna kadar büyük bir yayılma gösterdi. Her ne kadar cunta, rüşvetçilere karşı savaş açtığını söylüyor da bu, göz boyamaktan öte bir şey değildir. En büyük rüşvetçiliği ise, devletin çeşitli kademelelerindeki temsilcileri, bu arada öze-

ması ve yeni iş sahalarının açılması neticesinde sürekli yeni katlımlar olmaktadır. Kahveler işsiz insanlarla dolup taşarken, iş ve işçi bulma kurumlarının salonlarında adım atılacak yer bulunamamaktadır.

İkinci sorun olarak; Türkiye'de peş peşe yağdırılan ve bazı hesaplar nedeni ile önemli oranda yerel seçimler sonrasında bırakılan saklı zam sorununa parmak basmak gerekir. Gerek eski yönetim ve gerekse "orta direğin kalın enseli babası" Turgut Özal yönetimi döneminde peşpeşe gelen ve toplumda çok etkisi yaratan zamlar emekçi kitlelerin yaşamında derin yaralar açtı, emekçiler için yaşamı adeta çekilmez hale getirdi. Bütün tüketim mallarına istisnasız birkaç kez zam yapılmasına karşılık işçi-me-

da bu emekçi ailelerin yaşam seviyesinde çok büyük düşüşler oldu. Kahvaltı ve yemeklerde birçok çeşit bulmak bir yana, ancak bir parça peynir veya birkaç zeytin ile, bulunabilirse bir çeşit yemekle karın doyurulmaya çalışılır. Kilosu 800 TL olan et ise, birçok ailenin mutfakından çoktan çıkmış, tadı bile unutulmuş durumdur. Hatta bazı ailelerin günde en fazla bir veya iki kez yemek yediğini, ancak bir kez çay içebildiğini, herhangi bir alışverişte ödeme konusunda 5-10 Liranın eksik veya fazla olması halinde dakikalara bunun tartışılmasının yapıldığını söylersek yalan söylememiş oluruz.

Ürününün karşılığını alamayan, devlete, aracıya, tefeciye yok pahasına kaptıran, şehirdeki tükettim mallarının yanına bile yak-

NEWROZ GECELERİ, HALKIMIZIN REFORMİZME ve TESLİMİYETE

VERDİĞİ CEVAPTIR!

AVRUPA VE ORTADOĞU'DA NEWROZ GECELERİ

Newroz, büyük coşkuyla kutlanmaya ve anılmaya devam ediyor! Serxwebün 27. Sayıda bazıların haberlerini verdiğimiz Newroz geceleri devam etmektedir. Mart'ın son haftaları ile Nisan'ın ilk haftalarında

masının kanla örülen bir köprü ile somutluk kazanmasının ifadesiydi. Filistin ve Kürdistan halklarının haklı davalarını, Filistin halkıyla beraber siyonist saldırganlara karşı savunarak, şehit düşen PKK savaşçılarına

eden ve teslimiyeti mahkum eden sloganlarla sık sık kesilerek, büyük bir destekle karşılandı.

Avrupa'da politik merkezlerden biri olarak bilinen Paris'de düzenlenen Newroz gecesi, bu yapıya uygun bir tarzda gerçekleştirildi. Direnişçi ruhla yansıtılan kültür programının yanı sıra geceye katılan konuklar kitlerin coşkun enternasyonalist sloganlarıyla karşılandılar. Latin Amerika'dan Şili Sosyalist Partisi Genel Sekreteri Benjamin Cares Yanez, öztele enternasyonalist dayanışmayı ve Şili halkının Kürdistan halkının mücadelesine duyduğu yakınlığı dile getiren bir konuşma yaptı. 1500'ü aşkın kitlenin katıldığı gece, teknik olanaaksızlıklar nedeniyle 5 saat gibi kısa bir sürede sergilenen konuşma kitlenin büyük beğenisini kazandı. Gecede direniş ve mücadeleyi dile getiren sloganların kitle tarafından hep birlikte haykırışları kısa fakat coşku bir gecenin yaşanışının ifadesiydi. Paris gecesinde de siyonist esir kamplarından özgürlüğüne kavuşan savaş esirinin yaptığı konuşması büyük bir ilgi görürken, küçük-burjuva iflah olmazlığı ve teslimiyet bir kez daha mahkum edildi.

Nisan ayı içerisinde yapılan diğer geceler de büyük bir coşku ile geçti. 14 Nisan'da İsviçre'nin Basel şehrinde ve 15 Nisan'da Stuttgart'a Newroz kut-

Libya Newroz Gecesinde çocuk folklor ekibi oyunlarını sunarken.

gerçekleştirilen geceler, sıcaklıktan ve coşkunluktan hiç bir şey kaybetmeden giderek daha fazla katılım ve coşkuyla gerçekleştirilmektedir.

Çeşitli yöntem ve araçlarla gerçekleştirilen anti-propaganda ve engelleme çabalarına rağmen, Newroz geceleri emekçi halkımızın teslimiyete ve reformizme hayır dediği, direniş, bağımsızlık ve özgürlük mücadelesine en sıkı bir biçimde sarıldığı alanlar haline gelerek, Türk sınırgecilerinin ve her türden suçlarına verilen cevaplardan biri oldu.

Frankfurt'ta Newroz 24 Mart'ta kutlandı. 1000'ne yakın bir kitle katılımının sağlandığı Frankfurt gecesinde hemen ardından 25 Mart'ta Saab-rücken'de gece düzenlendi. Toplam Türkiye'de ve Kürdistanlı emekçilerin sayısının 2500'ü aşmadığı bu köşe şehirde, yaklaşık 500 Kürdistanlı ve Türkiye'de emekçi Newroz gecesinde bir araya gelerek, direniş türkuleriyle büyük bir coşku oluşturdular.

B. Berlin Kürdistan İsci Kultur Merkezi'nin folklor ekibi ile dayanışma gösterdiği Berlin gecesi 31 Mart'ta 800'ü aşkın bir kitle katılımı ile coşku bir biçimde kutlandı.

Berlin gecesinde diğer önemli bir yanı da, Filistin'de savaşırken, İsrail siyonistlerine esir düşmüş ve 1,5 yıl

karşı en adi saldırıyı yapan iflah olmaz bir küçük-burjuva bayın, çoktan teşhir olan yüzünü bir kez daha emekçi kitle-

Libya Newroz'unda tiyatroyunun bir sahnesinde köylü ailesi ile devrimciler görülmekte.

lerin görmesini sağlayan konuşma, enternasyonalizm ve direnisciliğin ne olduğunu kitle tarafından en açık

lama ve anma geceleri düzenlendi. HUNERKOM'lu sanatçıların başarıyla İsviçre'de faaliyet sürdüren bir çocuk korusu ve İsviçre folklor ekibi hazırladıkları programı sundular. 1000'in üzerinde katılımın sağlandığı gecede salonun küçük oluşu nedeniyle kitlenin bir kısmı programı izleyemedi.

Yeşiller Milletvekilinin, Filistin Halk Kurtuluş Cephesi ve Şili Devrimci-Sol (MIR) Hareketi temsilcisinin de katıldıkları Stuttgart Newroz gecesi 1500'ü aşkın bir kitle tarafından ilgi ile izlendi. Ozan Seydo ve çocuklarının hazırladıkları programı yansıran enternasyonalist dayanışma gösteren kardeş Filistin halkından Ozan Hilmi de Filistin devrim türkileri ile geceye katıldı.

Davul-zurna eşliğinde halk oyunları sergileyen HUNERKOM, Stuttgart halk oyunları topluluğunun mesaleli oyunları büyük bir ilgi ile izlendi. Gece tiyatroya ile son buldu.

Avrupa'nın dışında da Kürdistanlı kitleler, bulundukları her alanda Newroz'u kutluyor ve anıyor. Ortadoğu'nun sıcak ülkelerinden Libya'da da bir gündüz bir gece olmak üzere iki kez Newroz anma ve kutlama toplantısı düzenlenmesine rağmen, kalabalık bir kitlenin katılımı nedeniyle her iki gecenin de ihtiyaca cevap vermediği bildiriliyor. Tamamen bu alanda çalışan Kürdistanlı proleterler tarafından hazırlanan gece programı

DİRENME VE İSYAN GELENEĞİMİZ NEWROZ'LAR NASIL KUTLANMALI?

Her halkın, ulusun ya da sınıfın mücadele tarihinde önemli anlar ve dönüm noktaları vardır. Öylesine önemli anlardır ki bunlar, tarih boyunca kuşaktan kuşağa yaşatılır, büyük coşkuyla kutlanır. Ve toplumun öncü güçlerince de gerek örgütsel ve gerek bireysel düzeyde bu tür dönemler, kendilerini yenilemenin, hataları temelinde geçmişlerini gözden geçirip geleceğin tohumlarını atmanın zemini olarak değerlendirilir.

Bu tür anlamlı günlere her sınıf tarafından sahip çıkılır, çıkılmak istenir. Yine bilinir ki, egemen sınıflar, proletaryanın ve halkların mücadelesinin direniş geleneklerini yansıtır, bu tür günlerin kutlanmasını engellemek ister, eğer başarırıyorsa özünden boşaltarak, örneğin "bahar bayramı" biçimine dönüştürmek ister. Ya da bizzat kendisi buna sahip çıkarak kof bir mitinge veya bir eğlence aracına dönüşür.

Soruna egemen sınıfların bakış açısı böyledir ve doğaldır ki tarihsel-toplumsal olguları her sınıf kendi çıkarlarına uygun olarak yorumlar ve ona göre bir biçim verir.

Örneğin 1 MAYIS, burjuvazi için olmaması, ama eğer başarırıyorsa özünden boşaltılarak kutlanması gereken bir gündür. Bu noktada küçük-burjuvaziye de yedegine alarak kurtlarda veya başka alanlarda bir eğlence günü olarak değerlendirilir. Ve ona göre bir biçime kavuşturulur.

Halbu ki proletarya açısından 1 MAYIS'ın anlamı, kendi sınıf önderliğini geliştirmenin ve siyasal iktidar mücadelesinde bir prova olarak değerlendirilerek ona uygun pratik bir faaliyeti örgütlenmesidir.

Halkımızın en önemli kutlanması ve yaşanması gereken günü NEWROZ'dur. Newroz, baskıya, zulme ve sömürgecilğe karşı direnmektir. Newroz, Kürdistan halkının tarih sahnesine çıkışıdır. Günümüzde Newroz kutlanacaksa, bu muhtevasına uygun olarak kutlanmalıdır.

Tipki 1 Mayıs olgusunda görüldüğü gibi, Newroz gelenegimiz de çeşitli sınıf ve güçlerce kendi konumlarına uygun olarak kutlanmaktadır.

Kürt küçük-burjuva reformculuğu, isyan gelenegimiz Newroz'u, bir "eğlence" ve "bahar bayramı" olarak görmekte ve ona uygun olarak kutlamaktadır. Kitlelere militan ulusal kurtuluşçu düşünceleri iletme değil, onları laçkalığa ve örgütsüzlüğe teşvik etmekte, sanki yılda bir müzik ve eğlence programı izlemeye gelen "kalabalık" olarak değerlendirmektedir. Newroz'un bu tarz kutlanması, Kürdistan sorununu, kendi emperyalist çıkarlarını sarsmayan otonomi çerçevesinde çözmek isteyen Avrupa sosyal-demokrasinden bağımsız düşünmemek gerekir. Kürdistan'da mücadele adına bir dikili ağacı daha olmayan bazı çevrelerin, sosyal-demokrasinin gölgesine ve tanıdığı olanaklara sığınarak, ruhunu, düşüncesini, kişiliğini peşkeş çekerek Newroz'un içeriğinden boşaltılmasının gönüllü uşaklığını yapmaktadır.

Egemen ulus devrimciliği de, Kürdistan Ulusal Kurtuluş sorunundaki bakış açılarına uygun olarak Newroz gerçekliğine yaklaşılmaktadır. Kürdistan sorununa yaklaşımdaki faydacı anlayış, aynı şekilde Newroz kutlamalarında da kendisini göstermektedir. Halkımız kendi gerçekliğine yaklaştığı oranda, milli günümüz olan Newroz'a daha yığınsal katılmakta, isyan gelenegini büyük bir heyecan ve coşkuyla yaşamaktadır.

Bugüne dek Kürdistan sorununa olduğu gibi, isyan gelenegimiz Newroz'a karşı da duyarsız kalan egemen ulus devrimciliğinin, halkımızın bu yığınsal coşkusuna karşısında istahı kabarmakta, geçmişteki yanlış yaklaşımlarını gözden geçirmeden, bu günlere nasıl gelindiğinin ciddi bir değerlendirmesini yapmadan bu potansiyeli kendi dar örgüt çıkar doğrultusunda kullanmak istemektedir. Hatta bazıları Avrupa kamuoyunu Kürdistan sorunu karşısındaki duyarlılığından da yararlanarak kendilerini hem Türk ve hem de Kürt halkının temsilcileri olduğunu iddia edecek kadar ileri gitmekte ve bu temelde Newroz'a sahip çıkar görmektedirler.

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine önderlik eden proletarya hareketinin 1973'lerden itibaren oluşumuyla birlikte Newroz da artık gerçek anlamına kavuşmaya, halkımızın bilincine yeni bir anlam ve içerik çıkarmaya başladı. Ve çağdaş Kawa Mazlum DOĞAN'la birlikte Newroz'un nasıl kutlanması ve hangi yolun izlenmesi gerektiği adeta bilinçlere kazındı.

Newroz, emperyalizme ve sömürgecilğe karşı verilen ulusal kurtuluş mücadelemizin önünde duran görevlerin kavranması ve kavrandıkça bunun pratige aktarılması, kitlelere mal edilmesi ve onların mücadeleye seferber edilmesinin bir halkası olarak değerlendirilmelidir. Kutlamalara katılanlar kendi halk gerçekliklerini, ulusal kurtuluş sorunlarını yaşamalı ve bunun muhabesesi yapıp ayrılmalı, o alana bir eğlenme ve dinlenme alanı olarak görmeli veya böyleli bir muhteva verilmelidir.

Nasıl ki Kürdistan zenginlik kaynakları kullanı ediliyor ve halkımızın toplumsal ekonomik gelişimi doğrultusunda kullanılmıyor ve bizim açlık ve sefaletle başbaşa kalmamızla sonuçlanmısa; aynı şekilde direnme gelenegimiz olan Newroz da bu güçlerce sömürülme istemek ve halkımızın ulusal kurtuluşçu eğilimleri sahte kanallara aktarılma istemektedir.

Halkımız, doğru anlayışın kutlamalarına, hem de her türlü (bedava otobüs ve biletlerle kitleyi başka alanlara aktarma cabalarından, gece yerlerini ihbarlarla iptal ettirme girişimlerine kadar) engelleme çabalarına rağmen gösterdiği ilgi ve katılımla kanıtlamıştır ki, kendi mücadelesinin sapıtılmasına, salt milli duyguların tatmine yönelik içi kof kutlamalara, isyanı ve direnme eğiliminin dumura uğratılmasına müsaade etmeyecektir.

Newroz, yeni güne, bahara, serpilme-gelişmeye açılmanın günüyse, bu, halkımız açısından bağımsızlık ve özgürlüğe açılma, O'na ulaşmanın ideolojik-politik-örgütsel hattını özümleme-özümleme, O'na uygun ölçülerle kavuşmak ve O'nun baharını yaşamak olmalıdır.

Eğer Newroz, halk olarak varoluşun tarihe maloluşuysa, Çağdaş Kawa Mazlum DOĞAN'la doruğuna ulaşan ve yeni bir anlam kazanan günümüz Newroz'unun da sınıfsız topluma geçiş olduğu bilince çıkarılmalıdır. İşte Newroz kutlanırken birey, halk ve örgüt olarak kendimizi ne kadar ulusal kurtuluşçu seviyeye kavuşturmışız, bu doğrultuda görev ve sorumluluklarımızı ne kadar yerine getirmişiz; yeni Newroz'a girerken

Devamı 9. Sayfada

HUNERKOM Koro Ekibi direniş türkülerini sunarken.

boyunca esir kamplarında direniş meşalesini yükselten bir PKK savaşçısının gece kutlamanın yanısıra, savaş anlarını Kürdistanlı emekçilere anlatmasıydı. Kitleler tarafından büyük coşku ve dikkatle izlenen konuşma, Filistin halkıyla Kürdistan halkının enternasyonalist dayanış-

bir biçimde, bizzat pratik sonuçlarıyla görüldüğünü sağladı.

Bu da bir kez daha gösterdi ki, iflah olmazlığın yalan ve demogoji düzeyine kadar varılınması, gerçekleri kapata-mayacak ve buna hic bir şekilde güçleri de yetmeyecektir. Konuşma, kitleler tarafından direnişle bağlılığı ifade

basarılı bir biçimde sunulurken böyle bir gecede ilk defa bir araya gelen Kürdistanlı kitleler birlikte ve mücadele ile omuz omuza olmanın verdiği gücüllüğü sloganları ile dile getirdiler. Filistin Halk Kurtuluş Cephesi, Filistin Halk Mücadele Cephesi ve Umman Halk Kurtuluş Cephesi temsilcilerinin de konuk olarak katıldıkları gecede özellikle kürte hazırlanan tiyatroyunun, çocuk korusu ve oyun ekibinin

büyük sevgi gösterileri ile karşılandı, direnişçi ve bağımsızlık mücadelesine bağlılığı dile getiren konuşmaların kitlenin coşku sloganları ile karşılandığı bildiriliyor.

Avrupa'da düzenlenen Newroz geceleri 21 Nisan'da Den Haag'da, 28 Nisan'da İsviçre Stokholm'da, 5 Mayıs'ta ise Münich'te düzenlenecek olan gecelerle devam etmektedir.

FAŞİST-SÖMÜRGEÇİ-FEODAL AJAN BLOKU, BATMAN EMEKÇİLERİNİN MÜCADELESİNİ DURDURABİLİR Mİ?

**Batman'da Ajan-Milis Şebekesinin Başı
Fexro Ağa (Fahrettin Özdemir)'ya
Ölüm Darbesi Vuruldu!**

25 Şubat 1984 günü, Batman'da ajan Fahrettin Özdemir; arabasına konan bir bombanın infilak etmesiyle, ağır şekilde yaralanmıştır. Olay, Batman, Silvan ve Diyarbakır yöresi başta olmak üzere geniş alanda büyük etki yapmıştır.

Devrimci saldırı olayı, son dört yıldır, yoğun baskı, talan, tutuklama ve işkenceden yılan, ama bir türlü simmeyen, devrimcilerle bağları kopuk da olsa, direnen, gruplaşan, Batman yurtsever halkına, işçilere, mesaj olmuştur. Ve hepsinden de öteye, Diyarbakır zindan direnişçilerine selam olmuştur.

Herşeyi bitti sanan ya da kendilerini onunla oyalayıp, kitlelere bu

propagandayı yapıp, son dört yıldır, Batman halkı üzerinde, özellikle de devrimci yurtsever aileler üzerinde, keyfi baskı ve hakaretlerini, talanlarını en hayasızca örgütleyen, Ramanlılar çetesi ve ardındaki sömürgeci güçler, en güçlü olduklarını sandıkları(!) bir dönemde, birden bire, devrimcilerin şiddetle karşılaşınca, ne yapacaklarını şaşırmış duruma düşmüşlerdir. Çünkü onlar keyfi baskıların hesabını vereceklerini geçmiş deneylerinden çok iyi biliyorlar, ama yine de sonlarını mutlaka getirecek yolda yürüyeceklerdir.

Ve her defasında PKK savaşçılarının öncülüğünde, halkımızın devrimci şiddetinin altında ezileceklerdir.

Batman emekçileri, Kürdistan'ın hemen hemen her şehrinde halkımızın bağlaşığdır ve bu durum Batman'a ulusal bir özellik kazandırır. 5.000'ne yaklaşan proletarya gücüne, Batman, ulusal kurtuluş mücadelemizin geniş bir potansiyelini oluşturmaktadır. 2 Milyon ton dolaylarında yıllık petrol üretimiyle Batman alanı, TC ve ardındaki emperyalist güçler için oldukça önemli bir ekonomik talan alanı olmuştur ve varolan petrol Shell, Mobil ve devlet tekeli olan TPAO tarafından gasp edilmektedir.

Geniş kırsal alanın tarıma elverişli olması ve bu geniş alanda kapitalist araçlarla yapılan üretim, pamuk, buğday üretimi büyük oranda feodalite-ri elindedir, köylülüğün ürünü ise yok pahasına tüccar ve devlet tekel-leri tarafından talan edilmektedir. Kırdaki üretimin kapitalist temelde yapılması, geniş bir kır proleter kitle-leri doğurmuştur.

Ekonomik önemi böyle olan alanın sömürgeci açısından önemli olan bir diğer yanı da askeri amaçlara uygun olmasıdır. Nitekim Batman'da Kürdistan ve Ortadoğu alanlarının işgaline uygun inşa edilmiş bir askeri havaalanı ve NATO uçak benzin pompalama tesisleri ve radar istasyonu kurulmuştur. 1980, 12 Eylül darbesiyle, askeri hava alanı, milyonlarca dolar harcanarak genişletilmiş ve çevrede (30 km x 4 km alanda) bulunan köyler zorla kaldırılmış ve tarımsal toprakları zorla gasp edilmiştir.

Batman'ın bu özellikleri, sömürgeci-leri yoğun bir askeri, siyasi ve kültürel kurumaşmaya itmiştir. Komando alanına ilaveten, güçlü bir polis teşkilatı, yoğun MIT, ajan ve muhbir örgütlenmesine gidilmiştir. Yaygın okullardan başka, yoğun bir yoz yaşam ve kurumları örgütlenmiştir.

Batman'ın bu özellikleri, yöre feodallerini hızla kompradorlaştırmış ve bunlar devletle güçlü ajanlık bağına girmişlerdir. Devlet-feodal ikilisi, boluk içinde halka yokluk yaşatmışlar. Halkın korkunç sefaletleri içinde, yine korkunç bir sefalet geliştirdiler. Keyfi hakaret, rüşvet, soygun ve öldürmeler bir birini izledi. Ramanlıların başını çektiği bu ortam, devlet tarafından desteklenip, teşvik edildi. Ramanlılar, Batman'ın çiftlikleri haline getirdiler. Belediyeden, sendika, kooperatif, büyük ihalelere kadar bütün subaşları ellerinde tutuyorlardı. Ramanlılar, aşiretten (ekonomik ve baskı nedenlerinden) soyutlanmış ve devlete kompradorluk ilişkilerinden ziyade ajanlık bağlarıyla ilişkidedirler. Ve onların zenginliği, üretim ve ticaretten, kompradorluktan ziyade vurgun ve gaspa dayanmaktadır. Bunu, sadece halka değil, tüccar ve küçük feodallere de yapıyorlardı. Bu yüzden kısa sürede geniş kesimlerin tepkisini kazandı.

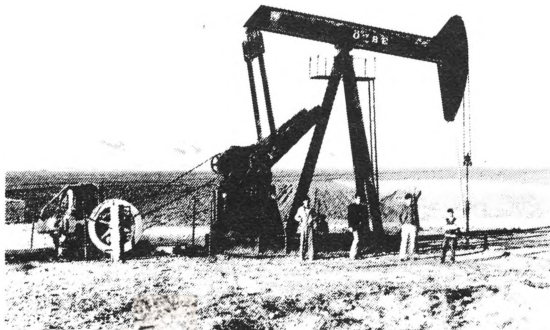
Batman'ın belki en önemli özelliği de geniş yurtsever potansiyelidir. 1925'te sırayla başlayan Reşkoti-Siniki, Sason ve Ali'ye Yunus isyanlarının olduğu alanın merkezinde ku-

rumluştur. Kabaran aydın oranı, 5 bin kişilik proletarya gücü de ilave edince, muazzam bir ulusal devrim potansiyeli ortaya çıktı.

Sömürgeci, feodal baskı, dini sapırtmalar, yoz yaşam vb. gibi çabalar, potansiyelin harekete geçmesini engelleyemedi. İlkel milliyetçiler ve DDKD gibi reformist(!) gruplar, bu potansiyeli belli bir süre sömürdüler de, 1976 ile beraber, potansiyel Kürdistan ulusal kurtuluş öncüleriyile ilişki geçerek, gerçek kanalına girdi.

Hakiki Mazlum yoldaşların önderliğinde hareket kısa sürede gençlik, işçi sınıfı, esnaf ve diğer bütün yurtsever kesimleri kapsayarak, kıra yayıldı. Özellikle Mazlum yoldaşın inanılmaz çaba ve fedakarlığıyla, bu gelişmeye varıldı demek hiç abartma olmayacak.

Batman emekçilerinin, Partimiz

Toprağımızın kalbine acılan bu yaralar daha ne zamana kadar bizi yaralayacak, camımızdan parçalar alacaktır.

öncülüğündeki, ulusal kurtuluş eylemi TC'yi ve ajan feodal kligi kısa sürede zora soktu. Devrimci gelişme kısa sürede kendine yönelen gerici şiddet, devrimci şiddetle tepesek düzeye geldi. Kitle gösterileri, okul boykotları, mitingler ve kepenk kapatma eylemleri birbirini izledi.

Gelişmenin önu alınamıyordu. 1979'da belediye seçimlerinin kazanılıp devrimci-yurtsever Edip SOLMAZ'ın reis olması ve sendikaların üst üste devrimci yurtseverlerin eline geçmesi bu gelişmenin zirvesi oldu.

Gelişmelere tahammül edemeyen ve zaten 1979 başlarından hızla faşizmi inşaaya yönelik TC, ve uşakları Ramanlılar, Kasım 1979'da, Edip Solmaz'ı şehit ettiler. Bu olay, hareketimize, Batman'da fiili yönelmenin başlangıcı oldu.

Devrimci hareketimiz ve halk kendini savundu. Ahmet, Yusuf, Lokman, Faik Özdemir ve bunların arkadaşlarından bir sürüsü ölüme cezalandırılarak, feodal-ajan klik önemli oranda çöktü.

DÜŞMANIN OYUNLARI NEDEN ÖZELLİKLE ULUDERE'DE YOĞUNLAŞIYOR?

Uludere (Kilaba), Kuzey Kürdistan'ın Güney Kürdistan'a en fazla sokulan, yüksek dağları, sık ormanları, serin yaylaları, derin vadileri, bol suları bulunan, ülkemizin en şirin yerlerinden biridir. Küçük bir alanı işgal etmesine rağmen, vadilere serpi-len köylerle yoğun bir nüfus potansiyeline sahiptir.

Ekonomik olarak halk yoksul, geçim ise bahçecilik, hayvancılık ve ağırlıklı olarak Güney Kürdistan'la yapılan ticarettir. Buna rağmen halk oldukça yoksuldur. Toplumsal olarak, aşiretler, kabilelere, onlar da ailelere bölünmüştür. Halk, ekonomik zorluklardan dolayı, önemli ölçüde Musul, Türkiye'nin metropol kentlerine ve Avrupa'ya göçmüştür. Kilaba köylülüğü, Güney Kürdistan'la sadece coğrafik olarak ilişki değildir. Sosyal, siyasi olarak da içiçedir. Adeta kendilerini, hem Güney hem de Kuzey Kürdistanlı kabul etmektedirler. Bu durum onların siyasi eylemine yansımıştır. "Güçlü kahramanlığında" somutlaşır bu durumları. Güçlü 1961-75 Güney Kürdistan direnişmesine en büyük katkılarla girmişler-

dir. 100'ün üstünde peşmerge ve sayısız müfreze komutanları vermişlerdir. 1975 yenilgisinden sonra, Güney Kürdistan'da köyleri yakılan mültecilere evlerini açmışlardır. Tek odalı evlerini adeta işçiler bölerek yarıyımlara vermişlerdir.

Güçlü kahramanlığı daha 1920'lerde "ÇEMÊ ŞEXAN" direnişmesine başlar ve günümüze kadar devam eder.

Başta Güney Kürdistan otonom güçleri olmak üzere, Kuzey Kürdistanlı DDKD, KUK, ÖY, vb. reformist siyasetler, Uludere'nin bu potansiyelini suistimale yöneltmişlerdir. Halk için hiçbir şey yapmadı yıllarca, kutsal değerlerini sömürdüler. 12 Eylül 1980'le birden bire ortadan kaybolan reformist grupları, halk tiksini-tili etmektedir.

Uludere'nin sayılan özelliklerinden ötürü, sömürgeci TC devleti, bütün şiddetle alana yönelmiştir. 1923-40 arasındaki yoğun işgal ve katliamlardan sonra, 1940'larda asimilasyon kurumları olan okulları işgal etmiş sınırların tersine, Uludere'de üç-dört köy dışında okulsuz köy kalmamıştır. Küçük köylerde bir lise, altı ortaokul ve yirmi üç ilkökull bulunduğunu belirtirsek sömürgeci-lerin alana ne denli önem verdikleri ortaya çıkar.

Denetim için her tarafa yol yapılmıştır. Küçük köy alanı, bir seyyar jandarma taburu (Şexan), dört bölük (Uludere, Hilal, Kror, Yekmal), dört karakol (Robosk, Mergêh, Elcan), dört oluşan askeri güç yerleştirilmiştir. Helikopter, tank, panzer, seyyar karakollarla, bu askeri güç sürekli takvime edilmektedir.

Sadece bununla kalmamış, kabile ve aile kavgaları körüklenerek, yoğun bir ajanlaştırma ve milisleştir-meye gidilmiştir. 12 Eylül 1980'le bu süreç hızlandırılmıştır. Xelo'ye Heci (Kror), Casım Casım (Robosk), Salih Tank (Salih) (Heci-Nirê), Derwêşê Ala (Uludere), Ahmet'ê Mustafa (Re-nê), Evdê Kerimê Şêx Mahmud (Hilal) vb. ajanlara ilaveten, öğretmen, sağ-

lık ocağı yöneticilerinin çoğu aynı görevleri sürdürmektedirler.

Yoğun bir baskı ortamı yaratan düşmanın bu uygulama ve kurumların hiç biri halkı sindirememiş. "düş-man" dir. Heye, TC'nin herşeyine tavır almıştır. Der gün köylüler nedensiz, işkenceye alınmakta, rüşvet vermeye zorlanmaktadır. Özellikle "PKK"li-lere yardım ediyorsun", "Güney Kürdistan'a geçtin", "silahın var" vb. nedenler, bu baskı ve işkencelere temel yapılmaktadır. Köylülerin evlerinden zorla alınarak angaryaya götürülmesi, günlük uygulama haline gelmiştir. En kötüsü, "kadınların" yaygın tutuklanıp, karakollarda bekletilmesi, "her türlü" hakaretin yapılmasıdır. Bu durum, halkın geniş tepkisine yol açmaktadır. Bu uygulamaların sonucu tutuklanmaları sayısı her geçen gün artmıştır. Uludere köylülüğü Diyarbakır cezaevlerinde, "PKK"li savaşçılarından" sonra adeta "ikinci çoğunluğu" oluşturan, esir kitleleri olmaktadır.

Zindanlar, Uludere'nin PKK'yi tanımasını alanı olmuştur. Ancak bu alanda PKK savaşçıları görünce, umutları artmış ve savaş istekleri alevlenmiştir. Mücadele istemleriyle küme küme, ulusal kurtuluş saf-larında toplanmaları, ajanları tehdit etmeleri, silahlarını kuşanmaları, milis ağını dağıtmış, ajan ve düşmanın korku ve panik yaratmıştır. Bunun üzerine TC faşist ordusu, ajanları eliyle yoğun bir baskı ve tutuklamaya girişmiştir.

Ancak, "kafaları, kalpleri ve kol-ları" kazanılan halkı kim durdurabilir Xelo'ye Heci olayıyla, bir sıçrama yapmıştır. Ve unutulmamalıdır ki, bu sadece çok küçük bir başlangıçtır. Ve düşmanın gelecek her şiddet siyasi, örgütsel zemini pekiştirerek partimizden öncülüğünde halkımızı 'devrimci şiddetin' önu alınmaz şe-kilde arttıracaktır.

*** Zafer, PKK öncülüğünde
kahraman halkımızın bilinç ve
eyleminin eseri olacaktır!**

tarafında emekçi halkımızı kucakla-maktadır. Son dört yılın gittikçe artan baskıları altında politikleşen emekçi halkımız, geçmişin deneyleriyle, güç-lü öncülüğün etrafında hızla kenetlen-mektedir.

Halkımız, feodal-komprador eş-kiyalının kofluğunu biliyor. TC'nin belediye seçimleriyle onlara ekono-mik-siyasi alan açması, feodal-komprador uşakları, halkımızın devrimci şiddetinden kurtaramayacaktır. TC faşist-sömürgeci-leri çok iyi bilmelidir-ler ki, Kürdistan emekçi halk kitleleri, asıl düşmanlarını, yani onu çok iyi tanıtmaktadırlar. Ve onunla kavgaya hazırlanmaktadır. Ve öncüsünü de tanımaktadır. Şiddet, bu gelişmeyi

durduramayacaktır. Sömürgeci pa-çavra her yerinden dökülmektedir.

Fexro ağaya vurulan darbe, onun kişiliğinden, faşist partilere, TC'nin faşist seçim oyununa ve direkt TC'ye vurulan darbeler. Aynı zamanda bütün devrimcilere, yurtseverlere, emek-çi halk kitlelerine, zindan kahrma-nlarına; direniş mesajıdır.

*** Yaşasın Batman emekçilerinin,
feodal-komprador uşakları ve
TC sömürgeciliğine karşı direnişi!**

*** Yaşasın PKK savaşçıların
örgütsel-politik-askeri direnişi!
Batman'dan
bir PKK taraftarı**

TÜRKİYE'DE İŞKENCE VE KATLIAMLAR PROTESTO EDİLDİ!

Aralarında Alman Yeşiller Millet-vekilleri de bulunan bir grup, Ankara Kızılay'daki Güvenpark'da bir gösteri yaptılar. Yeşiller'den 7 Millet-vekillerin katıldığı 16 kişilik grup, Türkiye ve Kürdistan'da, cezaevlerinde

son verilmesi istendi.

Birbirlerine zincirlerle bağlanan grup, pankartlarını açarak yürüyüşe başladılar. Kısa bir süre sonra polis tarafından göstericiler tutuklanarak, gözaltına götürüldüler. Daha sonra

Ankara'da protesto eyleminde göstericiler pankartlarla yürüyüş yaparken.

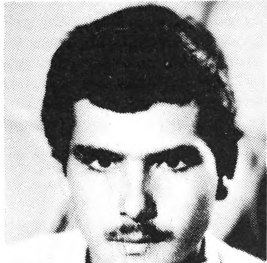
uygulan işkenceleri ve katliamları protesto eden, sloganlar atarak yürüyüş geçtiler. Diyarbakır ve Mamak'ta Ölüm Örcü ve açlık grevinin devam ettiği ve Diyarbakır'da 11 devrimci, tutuklunun işkenceye öldürüldüğüne işaret ederek, işkence ve katliamlara

göstericiler serbest bırakıldılar.

Ankara'da böyle bir eylemin gerçekleştirilmesi, bir kez daha dikkatle-rin Türkiye ve Kürdistan'a ve cezaev-lerindeki işkencelere çevrilmesine yol açtı.

Ahmet KURT

Mehmet KURT

Selman DOĞRU

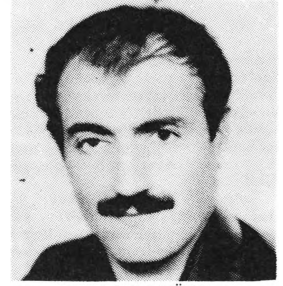
ŞEHİT EDİLİŞLERİNİN 4. YILDÖNÜMÜNDE ŞİKESTUN KAHRAMANLARINI ANARKEN

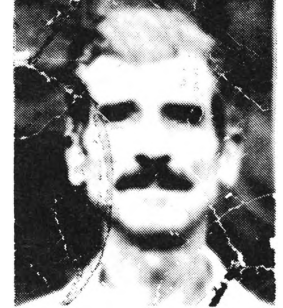
Cemo çemê ŞİKESTÛNê
Cem bûye gola xwînê
Cemo tê bi kû da herî
Tev şehîdan tev xwînê

Cemo çi zilm û zore
Dijmin girt hawîr dore
Cemo qey tu nizanî
Em teslîm nabin bi zorê

Cemo çemê KURDÎSTAN
Dijmin hatiye ser wan
Tev bi tanqan û topan
Kuştin xortên KURDÎSTAN

Abdullah YÜCE

Mehmet ÖZSOY

Süleyman SARUHAN

Halkımızın başına bastığı, kalplerinde yaşattığı ve geleceklerinin, umutlarının, esirlikten, kölelikten kurtulup, özgürlüğe ve bağımsızlığa yürüyüşlerinin öncülerini, kahramanlarını yaşatmalarının bir biçimidir türküler, yakınlar ağıtları ve destanlar.

Ve böylesine yücelen, halkın kalplerine gömülen, yoldaşlarının yaratıkları mücadelede ve düşmana sıklıkla her kurşunda yaşatılan kahramanlarımız, Partimizin ve halkımızın öncüleri ve yüce değerleridir. Ve bu değerler ideolojimizin, Partimizin direnişçi çizgimizin ve mücadelemizin ürünüdür.

Geçmişin kapkaranlık yıllarının, esaretin, köleliğin, sömürge ülke olma acılarının inadına yeşeren, kök salan, gelişen, bağımsızlık ve özgürlük yolunda ilerleyen ve yüzbünleri kucaklayan Parti Hareketimiz!

Onbinler hareket halinde; işçiler, köylüler, gençler ve kadınlar... Kitle gösterileri, köylü direnmeleri, işçi grevleri, protestolar, örgütlenme ve mücadele uğruna silahlı kaldırmalar, oluşturulan yönetimler, halkımızın seçtiği ve yönetimine katıldığı belediye ve sendikalar, kepeng kapatmalar, işi durdurmalar, feodallere başkaldırımlar, sömürgecilğe karşı eşi görülmedik tarzda yükselen direniş mücadelemiz ve ilerleyen Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ve yükseltilerde dalgalandırılan Parti Bayrağımız ve kitlelere öncülükte toprağa düşen şehitlerimiz... Ve insanı ister istemez Vietnam'a ve Nghe Thin Sovyetlerini anımsamaya götürüyor

ve bir yönüyle de Kürdistan'da tarih tekrerr ediyor: Yaşanan Nghe Thin Sovyetleridir.

Açık ki, buna fazla tahammül edemeyecek sömürgeciler ve onların yerli uşakları feodal-eşkiya çeteleri.

Açık ki, kendilerine ve hizmet ettikleri burjuvazilerine tarihsel derslerini veren ve gelecekteki sonuçlarını şimdiden ortaya seren Partimizin geliştirdiği mücadeleyi ve gelişmeleri kabullenmeyecek sosyal-sovenerler.

Yine bunu kabul etmeyecek, Partimizin kendilerini zorlayan ve uğruna savaşılması gereken kutsal davayı önlerine serip, kendilerini teşhir eden, yılların teslimiyetini yere çalıp, proletarya direnişçiliğini dayatan mücadelemiz karşısında şaşırıp-bocalayıp kalan reformist küçük-burjuva ve ilkel milliyetçiler.

Yılların sömürge suskunluğunu, karanlığını yırtarak, deşerek gelişmeye başlayan, yeni doğan Hareketimizin yarattığı bu gelişmelere darbe vurmaya isteyen tüm bu güçler saldırılarına devam edecek ve bunların yanısıra en büyük saldırısıyla sömürgeciler kudururcasına yutmak isteyecekleri yaratılan ve yükselen mücadeleyi.

Sıkıyönetimler, tutuklamalar, katliamlar, yoğun operasyonlar, baskılar, insan aklının alamayacağı tarzda oyunlar ve komplolar geliştirilecektir. Ve bunda gelişmeye önderlik eden Partimiz ve kadroları imha edilmek ve Kürdistan gerçekliği ortadan kaldırılmak istenecektir. Ve dönem artık yavaş yavaş yerini yeni bir döneme bırakmaktadır. Faşizmin ayak sesleri yükselerek yaklaşmaktadır ... Bu

dönemde akla-kara ortaya çıkacak ve proletarya adına hareket edenler sınıacaktır. Gerçek devrimciler bu dönemde de uğruna savaşacakları davaya ve halka sahip çıkarak, görkemli direnişlerini destanlar yazdıracak tarzda sergileyeceklerdir.

Yine bu dönemde, sahte proletarya öncüleri, teslimiyetçi, reformist, amacı devrim olmayanlarda çıkarak, kaçkınlıkta, döneçlikte, davaya, halka ihanette en olumsuz örneklerle birer kara leke olarak kendilerini ortaya koyacaklardır. Bunun yanı sıra da, bu dönemde, düşmana, faşizme karşı bir kurşun sıkmayıp, kurşunlarını halk önderlerine, proletarya temsilcilerine sıkan ve bu konularıyla düşmana hizmet edenlerde çıkacaktır.

Ve tarih, bu zor yıllarda olumlu, olumsuz çok olaylara tanık olacaktır.

Ve ŞİKESTUN.

Böylesi zor günlerle inat, kaçkınlığa, teslimiyete, uşaklığa, her türlü yılmınlığa, dava döneçliğine ve sömürgecilğe darbe vuran, onların her türlü çürümüşlüğü, gericiliğini mahkum eden ve gelecek günlere emanet ederek, tarihsel görevini yerine getiren Şikestun Direnişinin Kahramanları Ahmet KURT (Kemal) Mehmet KURT (Cemal), Selman DOĞRU, Süleyman SARUHAN, Abdullah YÜCE ve Mehmet ÖZSOY.

Ölümsüzleşen Şikestun direnişçileri, böyle bir dönemde, varlık-yokluk meselelerinin tartışıldığı, Kürdistan halkı ve proletaryasının tüm çıkarlarının terk edilmek ve teslim edilmek

istendiği, kutsal davaya ihanet edişin geliştiği kritik bir dönemde, ölüme yürüdüler. Ve bu ölüme bilinçli yürüyüşleri şunu ispatlıyordu: Güçlü bir ideolojiye, devrimci-ithilacı çizgiye, önderliğe, yüce değerlere sahip olan Partimizin kadroları olarak, ölümüne gereken yerde ve zamanda ölmeyi, direniş her koşulda, her şart altında, ne pahasına olursa olsun yükseltmeyi ve yaşatmayı.

28 MART 1980

Tüm parti değerlerine, direnişçi çizgisine sahip çıkarak, döneminin ilk şehitleri mertebesine yükselen Şikestun Kahramanlarının üzerine tanklarıyla, topalarıyla, helikopterleriyle, sayısız asker ve subayları ve MIT'leriyle, tüm bunlarla da yetinmeyip, yerli uşak ve ajanlarıyla geldiler. Ve işte bu denli saldırıyı geliştiren düşmana, böylesine bir korku salmıştı PKK ve Partizanları. Korkunun ecele faydası olmadığını bile gelmişlerdi Şikestun üzerine.

Ve saatlerce süren çatışmada gaddarca katlettiler yoldaşlarımızı. O yoldaşlar ki, onlarca köylüyü, işçiyi, genç ve kadını örgütlemiş, devrimci bilinçli donatmış, devrimci kişiliği şahıslarında en iyi temsil ederek, örnek önderler olarak, Partimizi en iyi şekilde temsil etmişlerdi. 78'in gelişmelerinde büyük katkıları olan bu yoldaşlarımız, halkın hem öğrencisi, hem de öğretmeni, aynı zamanda güçlü birer kitle örgütleyicisiydiler de. Ve güçlü birer devrimci, yurtsever ve yılmaz, cesaretlili, fedakar, ve de direnişçiydiler. Kısacası PKK'ye layık

birer militan ve halk önderiydiler.

Karşılaştıkları direnişten oturu kudurmuş itlere dönen sömürgeciler, bunlarla da yetinmeyip, yurtsever köylülerimize yöneldiler, can aldılar, kadınlarımızı yapmadıklarını bırakmadılar. Ve, "PKK demek halk demektir" i bildikleri için, tüm hınçları, kin ve sadistliklerini kustular. Yapılan tüm baskı ve katliamlara rağmen, Şikestun'tan şu ağıt yükseliyordu:

"Cemo qey tu nizanî, teslim nabin bi zorê."

Ve yürekler, inançlar teslim alınmazdı ve alınamadı da. Direniş durdurulamazdı ve durduramadılar. Bunun bunlar Şikestun'u ve Şikestun Kahramanları Ahmet, Mehmet, Selman, Süleyman, Abdullah ve Mehmet'leri yarattı.

Şehit edilişlerinin 4. yılına girerken, Onların Şikestun'da dalgalandırıldıkları Kızıl Parti Bayrağımız, Bloka'da, Gab'da, Dersim'de, Diyarbakır zindanlarında, Filistin tabyalarında, Hêzik'lerde ve gelişen, güçlenen, halkın içinde kökleşen Partimizin bulunduğu her köyde, her fabrikada ve dağların doruklarında dalgalanmakta ve dalgalandıkça da Bağımsızlık ve Özgürlük günleri yaklaşmaktadır.

* Yaşasın Şikestun Direnişimiz!

* Şikestun Kahramanları Ölümsüzdür!

* Yaşasın Partimiz P K K !
Kürdistan'dan bir PKK Partizanı

Impressum

V. i. S. d. P.:

İ. Demir

Neusser Strasse 13
5000 Köln 1

Yazışma Adresi:

SERXWEBÜN
Postfach: 10 16 83

5000 Köln 1

Ödeme Adresi :
Deutsche Bank Köln
İ. Demir
Konto Nr.: 107 45 58
BLZ: 370 700 60

Danimarka	6.50 dkr.
Avusturya	15.00 s.
İngiltere	0.50 £.
Hollanda	2.50 hfl.
Belçika	35.00 bfr.
Norveç	5.00 nkr.
Fransa	5.00 ff.
İsviçre	2.00 sfr.
İsveç	5.00 skr.